

IS ER NOG LEVEN ONDER DE TOREN ?

een blijspel in vier bedrijven

door LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur
en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

BRAM DEPRETER, winkelier	(25 jaar)
HANNE, zijn vrouw	(22 jaar)
ROEL DELEEUW, cafébaas	(40 jaar)
SOFIE, zijn vrouw	(40 jaar)
STAF CRAUWELS, burgemeester	(55 jaar)
EMMA, zijn vrouw	(45 jaar)
JEROEN GESQUIERE, apotheker	(50 jaar)
FLOR HAESEBROUCK, politieagent	(40 jaar)
VALERIE, een drankverslaafde	(50 jaar)
JAWA, een Sick	(37 jaar)
MIEKE PERSEVAL, een weduwe	(50 jaar)
DAISY REULENS, verpleegster	(32 jaar)
NICO VAN HOLEN, begrafenisondernemer	(50 jaar)
COIS, slotenmaker	(35 jaar)

DECOR:

Het Torenpleintje, ergens in een stad.

Links ligt het café "ONDER DE TOREN". Voor het café geven een tafeltje met enkele stoelen de indruk van een terras.

Achteraan zien wij van links naar rechts de deur van het huis van Daisy Reulens, het winkeltje van de DepreTERS en een stukje voorgevel van een volgend huis.

Rechts bevindt zich de apotheek Gesquière.

Voor de apotheek loopt de Beethovenstraat, achter de apotheek de Processiestraat.

Achter het café loopt de Spoorwegstraat.

Midden het pleintje bevindt zich een rustbank, met een struikje en een vuilnisbak.

Voor de apotheek staat er een verkeersbord: "OMLEIDING".

EERSTE BEDRIJF

(Jeroen staat in de deuropening van zijn apotheek. Met een winkeltas in de hand komt Daisy Reulens via de Beethovenstraat het Torenpleintje op gestapt.)

JEROEN- Gaan winkelen, juffrouw Daisy?

DAISY- Zoals je ziet.

JEROEN- Jij bent precies gehaast. Geen tijd voor een korte babbel met je gebuur?

DAISY- Ik heb de ganse dag gewerkt, al mijn huiswerk ligt nog.

JEROEN- Jij woont alleen. Bij jou maakt toch niemand iets vuil.

DAISY- Dan moet jij thuis maar eens komen kijken.

JEROEN- (Vriendelijk) Is dit een uitnodiging?

(Daisy wil haar weg voortzetten.)

JEROEN- Ik ben net koffie aan het zetten. Echt geen zin in een kopje?

DAISY- Sorry, maar nu kan het niet.

(Daisy zet haar weg voort. Sofie komt uit haar café.)

SOFIE- Probeerde de apotheker je weer naar binnen te lokken?

DAISY- Jij kent hem.

SOFIE- Hier mag geen vrouw passeren, of het is van dat.

(Jeroen verdwijnt in zijn apotheek.)

SOFIE- Ik geloof niet, dat hij veel viagra verkoopt. Hij gebruikt hem allemaal zelf.

DAISY- Hij is weduwnaar.

SOFIE- Hij weduwnaar? Dat heeft hij mij ook proberen wijs te maken, toen hij hier kwam wonen. Maar van een van mijn klanten hoorde ik wat anders... Naar het schijnt, is zijn vrouw er al kort na hun huwelijk uitgetrokken. Zij zal wel hebben geweten, welk vlees zij in de kuip had.

DAISY- Jij moet niet alles geloven, wat de mensen vertellen.

- SOFIE- Die klant wist het uit welingelichte bron! Van een kennis van een vriend van zijn schoonbroer.
- DAISY- Zolang hij mij geen last verkoopt, doet hij voor mijn part wat hij wil.
- (Agent Flor Haesebrouck komt via de Processiestraat het Torenpleintje op gewandeld.)
- SOFIE- Daar komt er nog een met veel tijd. Ik moet maken, dat ik binnen ben.
- DAISY- (Geamuseerd) Die is toch volop aan het werk.
- SOFIE- Ja, met zijn handen op zijn rug! Salut!
- (Sofie haast zich het café binnen. Ook Daisy gaat haar woning binnen. Via de Beethovenstraat verschijnt er een Sick. Nogal onhandig stoot hij een ouderwetse damesfiets. Hij wil het pleintje oversteken. Meteen schiet Flor in actie.)
- FLOR- Hela, vriend! Waar wil jij naartoe?
- (Jawa begrijpt Flor niet. Stom blijft hij hem staan aankijken.)
- FLOR- Versta jij geen Vlaams? Waar wil jij naartoe?
- (Jawa doet teken, dat hij het pleintje wil oversteken in de richting van de Spoorwegstraat.)
- FLOR- Jij mag daar niet in! De Spoorwegstraat, de Processiestraat, de Klaproosstraat, de Koning Boudewijnstraat en de Varkensmarkt, heel deze wijk "Onder de Toren" is opgebroken!
- (Jawa doet opnieuw teken, dat hij het Torenpleintje wil oversteken en dat hij de Spoorwegstraat in wil.)
- FLOR- Jij hebt daar nu niets te stellen! Jij kunt daar nergens door!
- JAWA- (Spreekt wat gebrekkig Engels) I want to go home!
- FLOR- Moet jij naar een home? Daar is geen home!
- JAWA- (Wijst naar de Spoorwegstraat) Home!
- FLOR- (Nu lichtjes opgewonden) Daar is geen home!
- JAWA- (Probeert het wat duidelijker) I want to go home!
- FLOR- Ik ben wel tweetalig - bilingue moi! -, maar als jij geen Vlaams spreekt, versta ik je niet!
- (Jawa blijft maar in de richting van de Spoorwegstraat wijzen.)

- FLOR- (Wat opgewonden) Zie jij hier die verkeersborden niet staan? Hier mag jij niet door!
- (Jawa blijft maar naar de Spoorwegstraat wijzen.)
- FLOR- (Probeert te verduidelijken aan de hand van de verkeersborden) "Werken!"... "Travaux!" (Ietwat iro-nisch) Maar dat is een woord, dat jullie niet ver-staan, hè?
- (Jawa blijft maar wijzen naar de Spoorwegstraat.)
- FLOR- (Met handen en voeten uitleggend) Zie jij niet, dat het Torenpleintje en al die straten zijn opgebroken? Heel de wijk "Onder de Toren" ligt er zo bij! Dat kan hier nog jaren zo liggen! En ondertussen moet jij om-rijden!
- (Flor wijst nu het verkeersbord.)
- FLOR- (Met nadruk) "Omleiding!"... "Umleitung!" (Hij wijst nu de Beethovenstraat in.) "Erste Strasse links abdrassen!"
- (Jawa blijft maar naar de Spoorwegstraat wijzen.)
- FLOR- (Opgewonden) Maar versta jij geen Vlaams? Lees eens wat hier staat!
- (Flor wijst het bordje "Omleiding".)
- FLOR- (Leest erg articulerend) "Om-lei-ding!"... "Om-lei-ding!"... (Terwijl hij de lettergrepen op het ver-keersbord aanwijst) Zeg mij eens na! "Om-lei-ding!"... (Luider) Zeg mij na! "Om-lei-ding!"
- JAWA- (Met veel moeite) "Oem-lai-dieng!"
- FLOR- (Opgelucht) Eindelijk! Steek dat nu goed onder je tulband, dat jij dat nooit meer vergeet!... (Met heel veel gebaren en aanwijzingen) Nu volg jij alle borden met "Om-lei-ding!"... "Om-lei-ding!"... "Om-lei-ding!" tot jij aankomt, waar jij moet zijn! Heb jij dat ge-snapt?
- JAWA- (Heeft het duidelijk niet gesnapt, dom articulerend zonder het verkeersbord te bezien) "Oem-lai-dieng!"
- FLOR- (Opgelucht) Voilà! Dat is 't! Vertrek nu maar gauw!
- (In plaats van te vertrekken, wijst Jawa weer naar de Spoorwegstraat.)
- FLOR- (Opgewonden) Maar neen, stomme kloot!
- (Flor zet de Sick in de richting van de te volgen om-leiding.)

- FLOR- (Erg opgewonden) "Om-lei-ding!"
- (Alvorens de Beethovenstraat in te gaan, draait Jawa zich nog even om.)
- JAWA- (Dom articulerend) "Oem-lai-dieng!"
- (Dan verdwijnt Jawa langzaam en duidelijk tegen zijn zin met de fiets aan de hand. Opgelucht veegt Flor het zweet van onder zijn pet.)
- FLOR- Eindelijk!
- (Flink gepakt en gezakt komen Bram en Hanne via de Beethovenstraat het pleintje op.)
- BRAM- Een politieagent die staat te zweten! Dat kom je ook niet dikwijls tegen.
- FLOR- Pas op, hè manneke! Hou mij niet voor de gek!
- HANNE- Amaai! Hoe ligt dit pleintje erbij?
- FLOR- Heel de wijk "Onder de Toren" is opgebroken. De stad is aan het uitzoeken, wat zij kan doen tegen de geregelde overstromingen van onze binnenstad.
- BRAM- Hebben ze al iets gevonden?
- FLOR- Niet bij mijn weten.
- HANNE- Dan kan het hier nog lang zo liggen?
- FLOR- Ik vrees, dat wij het einde van de werken niet meer gaan meemaken.
- HANNE- Dat is dan alles behalve ideaal voor onze winkel.
- FLOR- Jullie winkel?
- BRAM- Wij hebben dat winkeltje daar gehuurd. Wij komen net terug van onze huwelijksreis.
- FLOR- Oostende? Blankenberge?
- HANNE- (Ietwat fier) Surabaya.
- FLOR- Sura... Amaai! Dat is waarschijnlijk nog een eind verder dan Oostende?
- BRAM- Een stad in Indonesië.
- FLOR- (Geamuseerd) Is het daar, dat alle meisjes rondlopen in hoelarokjes?
- HANNE- Dat is op Hawaï.
- BRAM- In Surabaya dragen ze vanonder bijna niets, en vanboven

nog minder.

FLOR- (Geamuseerd tot Hanne) Als jij nog eens naar Sura...
Sura-dinges gaat en jij kan niemand vinden om mee te
gaan, mag jij mij altijd vragen.

HANNE- (Geamuseerd) Als bodyguard?

FLOR- (Geamuseerd) Ja, veel "body" en weinig "guard"!...
Allee, dan zijn jullie rijk volk!

BRAM- Onze laatste euro is op. Het wordt stilaan tijd, dat
wij iets gaan verdienen.

FLOR- Dan wens ik jullie hier veel succes.

HANNE- Dank je. Vanaf morgen zijn wij open.

FLOR- En jij staat achter de toonbank?

HANNE- Ja.

FLOR- Dat ga ik onthouden!

(Flor wandelt verder, de handen op de rug. Bram en
Hanne dragen de koffers tot vlak voor hun winkeltje.)

BRAM- Hier gaan wij onze huwelijksreis verder zetten.

HANNE- Wij gaan hier toch iets anders doen dan in Surabaya?

BRAM- (Plagerig) Wat was dat alweer?

HANNE- Dag in dag uit in bed blijven liggen,... en altijd
voor hetzelfde!

BRAM- (Plagerig) Hiervan herinner ik mij niet meer zoveel.

HANNE- (Plagerig) Dan ga ik je geheugen niet opfrissen.

(Bram neemt Hanne in zijn armen.)

BRAM- Ik heb het meest fantastische vrouwtje, dat ik mij kan
indenken.

HANNE- Zorg dan maar, dat jij zelf ook in de smaak valt!

BRAM- Ik beloof je, mijn best te doen. Van deze winkel maken
wij onder ons beidjes de drukste handelszaak van de
hele stad. Vanaf morgenvroeg ga je het volk hier zien
binnenstromen.

HANNE- Dan moeten wij ervoor zorgen, dat wij morgen op tijd
uit ons bed geraken.

BRAM- (Plagerig) Als jij de winkel doet, hoeven wij toch
niet allebei op te staan.

(Speels kust hij haar vlug.)

HANNE- Een pasgetrouwd man moet zijn vrouw over de dorpel naar binnen dragen.

BRAM- (Plagerig) Ik heb het verschot in mijn rug... van die zware koffers te dragen.

HANNE- Ik hoor het al! Van een vleugje romantiek is er bij jou al helemaal geen sprake meer.

BRAM- (Plagerig) Wacht maar, tot wij binnen zijn!

(Bram opent de deur met zijn sleutel. Met hun koffers verdwijnen zij beiden in de winkel. Roel komt uit het café, gevolgd door Sofie.)

SOFIE- Wat ga jij op het gemeentehuis vertellen?

ROEL- Wat jij mij hebt voorgezegd.

SOFIE- En wat is dat?

ROEL- Dat weet jij toch.

SOFIE- Ik wil, dat jij het nog even herhaalt.

ROEL- Waarvoor is dit goed?

SOFIE- Om na te gaan, of jij niets hebt vergeten!

ROEL- Ik vraag mij nog altijd af, waarom uitgerekend "ik" daar naartoe moet. Tientallen mensen hebben hier een handelszaak.

SOFIE- Omdat zij zich laten doen, moeten wij nog niet hun verkeerde voorbeeld volgen! Laat eens horen! Wat ga jij daar vertellen?

ROEL- Ik begin met mij voor te stellen. Ik zeg, dat ik de patroon ben van café "Onder de Toren".

SOFIE- (Onderbreekt) Wat heb jij al vergeten?

(Roel beziet haar niet begrijpend.)

SOFIE- Naar wie moet jij vragen?

ROEL- Naar de burgemeester.

SOFIE- Laat je door niemand afschepen! Hij is verantwoordelijke nummer één! Hij moet zich deze zaak persoonlijk aantrekken! Verder?

ROEL- Ik vraag hem of hij weet, dat ons pleintje en de omliggende straten al weken opgebroken liggen. En of hij mij kan zeggen, hoe lang deze werkzaamheden hier nog gaan duren.

- SOFIE- Waarom wil jij dit per se weten?
- ROEL- Omdat al deze handelszaken aan het kapot gaan zijn.
- SOFIE- Door de schuld van deze aanslepende werkzaamheden! Zeg dit er duidelijk bij! Waarom heb jij geen das aangedaan?
- ROEL- 't Is nog geen carnaval, hè Sofie! Ik wil, dat die mensen daar mij nog herkennen.
- SOFIE- 't Is al goed.
- ROEL- Heb jij mij wat geld?
- SOFIE- Waarvoor heb jij geld nodig?
- ROEL- Dat weet je nooit! Stel dat de burgemeester mij trakteert tegenover het stadhuis.
- SOFIE- Dan moet jij toch niet betalen!
- ROEL- En als hij zijn portefeuille is vergeten?
- (Sofie geeft Roel wat drinkgeld.)
- ROEL- Ik hoop, dat de burgemeester geen leffe drinkt. Anders kom ik niet toe.
- (Sofie duwt hem nog een weinig geld in de hand.)
- SOFIE- Laat niemand zien, dat je geld op zak hebt!
- ROEL- Neen, want van zo'n pover bedragje durft niemand meedrinken.
- SOFIE- Zorg dat jij daar op het stadhuis een goede indruk maakt.
- ROEL- (Futloos) Vooruit dan maar.
- SOFIE- Toon eens wat meer fut!
- (Met de borst vooruit versnelt Roel de pas. Voor hij uit het zicht verdwijnt, kijkt hij nog even om naar Sofie. Deze schudt het hoofd. Dan verdwijnt zij in het café. Flor komt het pleintje op gewandeld, de handen op de rug. Jawa verschijnt weer met zijn fiets aan de hand. Zoals daarstraks komt hij uit de Beethovenstraat.)
- FLOR- Ben jij d'r alweer?
- JAWA- (Wijst naar de Spoorwegstraat) I want to go home!
- FLOR- (Ietwat opgewonden) Daar is geen home! Hoe dikwijls moet ik je dit nog zeggen? Ga maar terug naar huis! Maar neem de omleiding!

JAWA- (Dom) "Oem-lai-dieng!"

FLOR- (Wat opgewonden) Jij bent mij toch niet voor de aap aan het houden, hè kadeeke? Pas op, hè!

(Jeroen is in de deuropening van zijn apotheek verschenen.)

JEROEN- Is er iets aan de hand?

FLOR- Die kadee hier wil per se de Spoorwegstraat in! Hij beweert, dat er daar een home is!

JEROEN- (Tot Jawa) What 's the problem?

JAWA- I want to go home.

JEROEN- Where do you live?

JAWA- At the station.

FLOR- Zou ik als vertegenwoordiger van het wettelijk gezag van jullie eens mogen vernemen, waar^{over}om jullie het in feite hebben?

JEROEN- Mijnheer hier wil naar huis. Hij woont in de buurt van het station.

FLOR- Kon hij dat niet eerder zeggen? Dan moet hij de omleiding nemen.

JEROEN- Then you have to take the roundabout way.

JAWA- I use to go home this way!

JEROEN- (Tot Flor) Hij gaat altijd door die straat naar huis.

FLOR- Dat kan niet, want dat mag al lang niet meer. Heel deze wijk is al weken opgebroken!

JAWA- A short time ago I have gone this way.

JEROEN- (Tot Flor) Daarstraks nog is hij door deze straat vertrokken.

FLOR- Dan moet ik hem een proces-verbaal maken met terugwerkende kracht!... Vraag hem eens, waar hij naartoe is geweest!

JEROEN- Where do you come from?

JAWA- From a mate.

JEROEN- (Tot Flor) Hij komt van zijn kameraad.

FLOR- En wat is hij daar gaan doen? Onder hun getweeën hebben zij toch geen beesterijen uitgehaald?

- JEROEN- What you have done there?
- JAWA- Buy this bicycle.
- JEROEN- (Tot Flor) Hij heeft deze fiets daar gekocht.
- FLOR- Ah, dan was hij daarstraks te voet? Oh, maar dan mag dat natuurlijk! Maar nu is hij met de velo, en dan is hij een gevehiceliseerde weggebruiker! Dan moet hij de omleiding nemen.
- JEROEN- By bike you have to follow the roundabout way!
- JAWA- A short time ago I have seen a motorbus riding this way.
- JEROEN- (Tot Flor) Daarstraks heeft hij een autobus de Spoorwegstraat zien inrijden.
- FLOR- Dat kan kloppen! Zie jij deze signalisatie hier?
- (Flor wijst onder het verbodsteken.)
- FLOR- (Leest) Uitgezonderd "DE LIJN"!
- (Flor wijst naar het logo van "DE LIJN".)
- FLOR- Alleen de belbussen van "DE LIJN" mogen hier nog passeren. Dat is gedaan voor de bejaarden en de gehandicapten. Anders kunnen die nergens meer geraken.
- JEROEN- Only "DE LIJN" may take this way.
- FLOR- Begint hij het stilaan te snappen?
- JEROEN- En als hij zijn fiets stoot? Dan is hij weer voetganger?
- FLOR- (Ietwat opgewonden) Dat kennen wij! Hier stoten zij, en twintig meter verder springen zij toch op hun velo!
- JEROEN- You have to follow the roundabout way!
- JAWA- I have taken that way, but I always come out here.
- JEROEN- Hij heeft al verscheidene keren de omleiding genomen, maar hij komt altijd hier uit.
- FLOR- Dan is hij te vroeg ingeslagen! Wij sturen iedereen tot op de ring. Daar moeten ze dan maar hun plan trekken!
- JEROEN- Wat moet mijnheer dan doen volgens jou?
- FLOR- Dikwijls genoeg proberen.
- JEROEN- En als hij dan nog altijd verkeerd is?

- FLOR- Dan is hij een stommerik! Overal waar hij niet door mag, staan wegversperringen.
- JEROEN- You have to take the roundabout way! It 's the only possibility!
- (Erg tegen zijn zin maakt Jawa zich klaar, om de omleiding te nemen.)
- FLOR- (Ietwat sarcastisch) Veel succes!
- JAWA- (Dom en duidelijk niet gelukkig) "Oem-lai-dieng!"
- (Jawa keert terug met de fiets aan de hand.)
- FLOR- Eindelijk zijn wij daarvan verlost!
- JEROEN- Hopelijk geraakt hij thuis.
- (Jeroen verdwijnt in zijn apotheek.)
- FLOR- (Fier) 't Is toch gemakkelijk, als je zowat alle talen verstaat!
- (Met de handen op de rug wandelt Flor verder. Burgemeester Staf Crauwels verschijnt. Hij kijkt nogal vanuit de hoogte. Blijkbaar inspecteert hij de werken. Sofie komt uit haar café.)
- STAF- (Fier) Wat vind jij ervan, Sofie?
- SOFIE- (Wat verrast) Mijnheer de burgemeester! Ben jij onze Roel niet tegengekomen onderweg?
- STAF- Jouw man heb ik niet gezien!
- SOFIE- Ik heb hem nochtans naar jou gestuurd.
- STAF- Dan heeft hij waarschijnlijk een andere weg genomen. (Geamuseerd) Erg is dit niet, ik heb veel liever met jou te doen. (Fier) En wat vind jij van de werken?
- SOFIE- Dat ze al veel te lang duren! Hoe lang ligt deze wijk hier nu al opgebroken?
- STAF- Wat wil jij, mevrouwtje? Onze mensen moeten hun werk kunnen doen.
- SOFIE- Al zeker drie weken heb ik hier geen gemeentearbeider meer gezien.
- STAF- Zij zijn elders volop bezig!
- SOFIE- En ondertussen breken wij hier onze benen!
- STAF- (Geamuseerd) Die van jou zien er anders nog stevig uit.

- SOFIE- Ik kan er niet om lachen!
- STAF- Och, Sofie , die werken raken wel klaar.
- SOFIE- Wanneer?
- STAF- Zodra wij hebben ontdekt, waarom bij regenweer de binnenstad altijd onder water loopt.
- SOFIE- Om jullie daar droge voeten te bezorgen, moeten wij hier bij de minste regen door de modder ploeteren.
- STAF- (Geamuseerd) Zoveel regent het niet.
- SOFIE- Maar als het regent, zien wij jou hier niet.
- STAF- (Geamuseerd) Dat klopt! Dan moet ik thuisblijven van mijn vrouw.
- SOFIE- Ook hierom kan ik niet lachen!
- STAF- (Geamuseerd) Ik laat jou een paar botten bezorgen. In de ateliers van onze technische dienst staan er genoeg... in alle maten.
- SOFIE- Ons café is om zeep! Al weken zien wij hier geen klant meer.
- STAF- Tap mij dan maar vlug een pilsje. Dan kan jij ophouden met klagen.
- SOFIE- Van dat ene pintje blijft mijn café niet draaien!
- (Zatte Valerie komt op wat wankelende benen uit de Beethovenstraat.)
- VALERIE- Amaai zeg, die hier dit pleintje heeft aangelegd, had ook een stuk in zijn voeten.
- STAF- Hier hebben wij onze Valerie!
- SOFIE- En ongeveer in dezelfde toestand van altijd!
- VALERIE- (Geamuseerd op de weg duidend) Dat is hier precies berg en dal.
- SOFIE- Zelfs zij merkt het!
- VALERIE- (Laat zich enkele keren lichtjes door haar knieën zakken) 't Is bijna, of ik op een paard zit!
- STAF- Voor mij een pilsje, en geef Valerie ook iets.
- SOFIE- (Nogal ironisch) Een heel sterke koffie!
- VALERIE- Hela, hela! Koffie heb ik thuis ook! Voor mij een rode porto... goed vol!

SOFIE- Niks van!

VALERIE- De klant is koning!

SOFIE- De klant heeft een stuk in haar voeten!

STAF- Dat ene portootje minder of meer kan de zaak niet meer maken.

SOFIE- Zij kan bijna niet meer op haar benen staan!

VALERIE- (Geamuseerd) Dat hindert niet. Ik ben toch met de wagen.

STAF- Dat is wat anders!

VALERIE- Als ik ergens tegen rijd, is dat niet zo erg. Mijn wagen heeft al wat jaren.

SOFIE- En blutsen!

VALERIE- (Geamuseerd) Die ook! Als ik vroeger nuchter werd, kon ik aan mijn wagen zien of ik ergens was tegen gereden. Maar tegenwoordig valt dit niet meer op... Voor mij een rode porto.

SOFIE- Ik ben niet gek! Jij een accident veroorzaken, en ik in de bak vliegen omdat ik jou nog alcohol heb geschonken?

STAF- Ik zorg er wel voor, dat niemand jou lastigvalt.

SOFIE- Als zij een serieus accident veroorzaakt, heb jij ook niets te zeggen!

VALERIE- (Geamuseerd) Als ik een serieus accident veroorzaak, rijd ik gewoon door.

SOFIE- Hoor jij dat?

STAF- Ik breng haar wel naar huis.

SOFIE- Ben jij wel met de wagen?

STAF- Ik rijd met de hare.

VALERIE- (Geamuseerd) Jij vraagt mij niet eens, of dat mag? Jij bent precies gewoon, andere vrouwen naar huis te brengen!

SOFIE- (Wat terzijde) Zij is toch niet zo zat als ik dacht.

VALERIE- (Geamuseerd) Kan jij je handen wel aan het stuur houden, als jij mijn knieën ziet?

(Mieke komt gehaast het pleintje op.)

MIEKE- Mijnheer de burgemeester! Eindelijk heb ik jou te pak-

ken!

VALERIE- (Geamuseerd tot Staf) Vandaag heb jij succes bij de vrouwen!

SOFIE- Zal ik Mieke ook maar iets meebrengen?

STAF- (Tot Mieke) Drink jij iets mee van mij?

MIEKE- Vanmiddag heb ik in mijn eentje al een hele kan koffie leeggedronken.

VALERIE- Iets wat je voor niets krijgt, mag je nooit afslaan. Zeker niet als het iets is om te drinken.

MIEKE- Dan nog maar een koffie.

(Sofie verdwijnt in het café.)

MIEKE- Mijnheer de burgemeester, al weken ben ik op zoek naar jou! Op het stadhuis hebben ze mij al van hot naar her gestuurd!

STAF- Een burgemeester heeft het bijzonder druk, Mieke. Waarmee kan ik je van dienst zijn?

MIEKE- Sinds de werken aan onze straat begonnen zijn, begint mijn huis overal te barsten.

STAF- Barsten?

MIEKE- De vloeren, de muren, de plafonds, allemaal vol enorme barsten. Als ik mijn koffie zit te drinken, komt de kalk van het plafond zomaar in mijn kopje terecht.

VALERIE- (Geamuseerd) Jij bent toch zeker, dat het geen kristalsuiker is?

STAF- Dan moet jij je verzekering eens aanspreken.

VALERIE- (Geamuseerd) Die heeft die barsten niet veroorzaakt!

MIEKE- Ik ben al bij mijn verzekeringsagent gaan aankloppen, maar die zegt dat ik mij eerst tot de stad moet wenden.

STAF- Voor dergelijke gevallen hebben wij een technische dienst.

MIEKE- Die heb ik al aangesproken. Een paar van die mannen zijn thuis al eens een kijkje komen nemen.

STAF- En?

MIEKE- Zij hebben mij vierkant uitgelachen.

STAF- Waarom?

- MIEKE- Dat weet ik niet. Zij hadden het over opruimen, en meteen naar het stort brengen.
- VALERIE- Van de kleine man trekken die charels zich niet veel aan.
- STAF- Arm of rijk, voor ons is iedereen gelijk!
- VALERIE- (Geamuseerd) Ja, vlak voor de verkiezingen!
- STAF- Bij hevige regen loopt onze binnenstad geregeld onder water. Wij zijn aan het onderzoeken, wat hiervan de oorzaak kan zijn. Dat kan niet zonder wat graafwerken. Binnenkort is iedereen hierdoor gediend.
- MIEKE- Alleen ik blijf achter met de schade!
- STAF- Jouw huis is waarschijnlijk minder gefundeerd. Hoe oud is dat?
- MIEKE- Dat kan ik onmogelijk zeggen.
- VALERIE- (Geamuseerd) Mieke heeft dat zelf niet gemetst.
- MIEKE- Mijn man zaliger had dat geërfd van zijn vader. En die had het geërfd van zijn ouders.
- VALERIE- (Geamuseerd) En wie weet, van wie die het hadden geërfd.
- STAF- Ik laat de zaak onderzoeken. Wanneer heb jij tijd, om eens langs onze technische dienst te komen?
- MIEKE- Die hebben al bladen vol genoteerd! Ik moet daar toch weer niet alles van vooraf komen uitleggen?
- STAF- Ik breng die zaak zo vlug mogelijk in orde. Vandaag nog vraag ik je dossier op.
- VALERIE- (Geamuseerd tot Mieke) Zorg maar rap, dat jij thuis bent. Anders zijn die werken al klaar, voor jij er bent.
- (Sofie verschijnt.)
- SOFIE- Ik heb binnen een tafeltje gereserveerd. Jullie mogen komen aanzitten.
- VALERIE- (Geamuseerd) Het is de allereerste keer, dat ik samen met een burgemeester aan tafel ga. Had ik dit op voorhand geweten, dan had ik mijn tenue de soirée aangetrokken.
- (Allen verdwijnen in het café. Bram en Hanne dragen een groot bord naar buiten. Zij plaatsen het tegen de voorgevel van hun winkeltje. Bram staat klaar met een pijl krijgt.)

HANNE- Wat ga jij er opschrijven?

BRAM- "Morgen open".

HANNE- Dit klopt toch niet.

BRAM- Ben jij van plan, nog wat langer vakantie te nemen?

HANNE- Neen! Maar als er hier morgen klanten komen, denken zij dat wij pas overmorgen opengaan.

(Even denkt Bram na.)

BRAM- Jij hebt gelijk.

HANNE- (Plagerig) Een vrouw heeft altijd gelijk!

(Weer wil Bram iets gaan schrijven.)

HANNE- Wat wordt het nu?

BRAM- "Vandaag open".

HANNE- En als er dan vanavond nog klanten passeren?

BRAM- (Geamuseerd) Dan zouden die kunnen aanbellen, terwijl wij daarboven...

(Enthousiast kijkt hij naar de bovenverdieping. Even denkt hij na.)

BRAM- Stel zelf eens iets voor.

HANNE- "Open"!

BRAM- Zo'n groot bord, voor vier onnozele lettertjes?

HANNE- "Winkel open"!

BRAM- Dat klinkt zo saai.

HANNE- "Bij Bram en Hanne. Open."

BRAM- Dat klinkt al veel beter. (Geamuseerd) En dan weten de mannen al meteen, dat zij bij jou geen kans meer maken.

HANNE- (Plagerig) Bang voor concurrentie?

BRAM- (Pocherig) Bijlange niet. Wie kan er nu concurreren met iemand als ik?

HANNE- (Plagerig) Een met veel geld.

BRAM- (Pocherig) Nog meer dan ik?

HANNE- Mijn papa heeft de helft van onze huwelijksreis moeten

bijleggen!

BRAM- (Plagerig) Hij mag blij zijn, dat hij jou zo goedkoop is kwijtgeraakt!

(Speels wil Hanne Bram slaan. Hij is haar te vlug af. Hij neemt haar in zijn armen, en wil haar kussen.)

HANNE- Iedereen kan ons hier bezig zien.

BRAM- Ik zie hier niemand. En daarbij, wat ik hier met jou van plan ben, mag worden gezien.

HANNE- (Plagerig) Zou jij niet beter wachten tot slaaptijd?

BRAM- (Geamuseerd) Ik wachten... met jou in mijn armen? Ik ben geen pater!

(Zij kussen mekaar.)

BRAM- (Plagerig) Jij ziet er moe uit. Zouden wij niet best maar meteen...

HANNE- (Plagerig invallend) Dat bord volschrijven?

BRAM- (Verbeterd) Naar bed gaan!

HANNE- (Plagerig) Slapen?

BRAM- Ja. Maar eerst onder ons beidjes nog wat gymnastiek doen.

HANNE- (Plagerig) Hiervoor zie jij er veel te moe uit.

BRAM- Ik kan toch eens proberen.

HANNE- (Vriendelijk) En dat bord?

BRAM- (Glimlachend) Daar gaan wij nog een nachtje over slapen. (Geamuseerd) Nu is er voor ons ander werk aan de winkel.

(Stevig gearmd gaan zij naar binnen. Emma verschijnt gehaast bij de apotheek. Even kijkt zij nogal gespannen het hele pleintje rond. Dan belt zij aan. Jeroen komt opendoen.)

JEROEN- (Aangenaam verrast) Jij?

EMMA- Jij hebt toch wat tijd?

JEROEN- Voor jou altijd, dat weet je.

(Zij kussen mekaar.)

EMMA- (Plots) Ik heb mijn tas in de wagen laten liggen!

(Meteen wil zij op haar stappen terugkeren.)

JEROEN- Blijf hier!

EMMA- Mijn babydoll zit erin!

JEROEN- (Glimlachend) Die heb jij toch niet nodig! Ik zie jou liefst zonder! Puur natuur!

EMMA- (Glimlachend) Misschien is het op jouw kamer maar frisjes.

JEROEN- (Glimlachend) Ik zorg er wel voor, dat jij geen kou vat. Kom er maar vlug in! Geen kwartier geleden zag ik je man daar bij het café staan met maar liefst drie vrouwen. Vergeleken bij hem gedraag jij je heel voorbeeldig.

EMMA- (Geamuseerd) Dat hij wacht, tot hij thuiskomt!

(Jeroen laat Emma naar binnen. Voor hij de deur dichtdoet, kijkt hij nog even met een stralend gezicht de straat rond.)

JEROEN- (Erg enthousiast) Toedelidoe!

(Hij sluit de deur. Flor komt het pleintje op gewandeld, de handen op de rug. Even later komt Jawa weer met de fiets aan de hand uit de Beethovenstraat.)

FLOR- (Opgewonden) Krijg nu toch de kramp! Daar is hij alweer met zijn velo! Ben jij nog altijd niet thuis?

(Jawa begrijpt hem niet. Weer wijst hij in de richting van de Spoorwegstraat.)

FLOR- Hoe dikwijls heb ik je al gezegd, dat jij die straat niet binnen mag?

JAWA- (Dom) "Oem-lai-dieng!"

FLOR- Ah, jij weet het? Waarom volg jij ze dan niet?

(Intussen is Daisy uit haar huis gekomen. Zij nadert het tweetal.)

DAISY- Is er wat aan de hand?

FLOR- Vraag hem eens, waarom hij nog altijd niet thuis is.

DAISY- Dat kan jij toch evengoed.

FLOR- Hij verstaat alleen maar Engels.

DAISY- (Tot Jawa) You 're still not at home?

JAWA- I 'm always riding in circles.

DAISY- Hij geraakt niet thuis, hij rijdt altijd maar rond.

(Tot Jawa) Where do you live?

JAWA- At the station.

DAISY- Hij moet aan het station zijn.

FLOR- Dat weet ik al lang. Maar hij mag daar met zijn velo niet in.

DAISY- Kan jij hem voor één keer doorlaten? Toon eens je goed hart.

FLOR- En als mijn chef hem dan onderweg attrapeert? Dan ben ik de sigaar!

DAISY- In een straat die er zo slecht bij ligt, komt jouw chef niet.

FLOR- Dan ken jij hem niet goed! Hij is een echte hartenvreter!

(Daisy gaat in haar portemonnee. Zij wil Flor een bankbiljet geven.)

DAISY- Laat hem passeren, en ga hiervan maar iets drinken.

FLOR- Probeer jij mij om te kopen?

DAISY- Ik probeer die man te helpen.

FLOR- De arm van de wet is niet om te kopen!

(Begerig lonkt hij naar het geld.)

FLOR- Of toch zo goed als niet.

(Tot zijn spijt ziet Flor het bankbiljet verdwijnen. Jawa gebaart, dat hij de Spoorwegstraat in wil.)

FLOR- (Wijst nogal aanstellerig naar het verkeersbord)
"Om-lei-ding! Uitgezonderd "DE LIJN"!"

(Jawa hangt nu een borje naar beneden, dat plat op de bagagedrager van zijn fiets lag. Op het bordje staat tamelijk groot het geel, grijsblauwe logo van "DE LIJN". Jawa gebaart, dat hij nu verder mag.)

FLOR- Ja maar, zo niet, hè kadée!

DAISY- (Geamuseerd) Wettelijk is hij nu in orde.

FLOR- Ah neen!

DAISY- Hij draagt het officiële logo, om hier te mogen passeren.

(Erg dom bekijkt Flor Daisy en daarna Jawa.)

DAISY- (Geamuseerd) Zijn fiets is nu een voertuig van "DE LIJN".

FLOR- (Wijst naar het logo aan de fiets) Dat telt niet!

DAISY- Misschien is je chef van een andere gedachte. Dan krijg jij problemen.

(Weer houdt Daisy hem het bankbiljet voor.)

FLOR- Dat wil ik niet! (Vlug) Die problemen, bedoel ik.

(Flor kijkt begerig naar het geld.)

FLOR- Ik kan het storten in de solidariteitskas van de politie.

(Vlug neemt hij het geld aan. Hij steekt het in zijn zak.)

FLOR- (Tot Jawa) Jij hebt niets gezien, hè makker?

DAISY- (Tot Jawa) It is all right now! (Tot Flor) Ik heb hem gezegd, dat hij mag verder rijden.

FLOR- Heb jij hier iets aan te zeggen?

DAISY- Hoe rapper hij weg is, hoe rapper jij dat geld in de solidariteitskas van de politie kunt gaan steken.

FLOR- (Tot Jawa) Maak dat jij weg bent! Maar zorg, dat mijn chef je niet ziet! Spring maar gauw op je velo, dan gaat het wat rapper!

DAISY- (Tot Jawa) Jump on your bicycle!

JAWA- I can 't drive yet! Is 's my first bicycle!

DAISY- Hij kan nog niet rijden! Het is zijn allereerste fiets!

(Jawa steekt het plein over richting Spoorwegstraat. Als hij bijna verdwenen is, draait hij zich nog even om naar de anderen.)

JAWA- (Met een brede glimlach) "Oem-lai-dieng!"

(Snel maakt Jawa zich nu uit de voeten in de Spoorwegstraat.)

TWEEDE BEDRIJF

(De avond valt. Heel even speelt er in de buurt een carillon. Hanne verschijnt in de deuropening van haar winkeltje. Duidelijk is zij moedeloos. In gedachten verzonken slentert zij richting zitbank. Bram komt haar na. Hij is bezorgd om zijn vrouw.)

BRAM- Wat scheelt er?

HANNE- Och, laat maar.

BRAM- Jij ziet er bedroefd uit. Wat is er?

HANNE- Dat weet jij ook.

BRAM- Onze winkel? Dat betert wel. Had jij verwacht, dat wij na drie weken al de drukste handelszaak van de hele stad zouden hebben?

HANNE- Ik had nu toch al wat klanten verwacht.

BRAM- Die hebben wij.

HANNE- Hoeveel? Twee, drie per dag? En dan nog meestal iemand die in de Colruyt of de Delhaize een of ander is vergeten.

BRAM- Alle begin is moeilijk. Mijn vroegere gebuur dokter Evens moest de eerste twee jaar leven van de steun van zijn ouders. Nu heeft hij de drukste praktijk van de hele stad. Hij heeft geleerd, met mensen om te gaan.

HANNE- (Ietwat beledigd) En ik kan dit niet?

BRAM- Dit heb ik niet beweerd. Maar je kan misschien wat langer met de klanten babbelen.

HANNE- Over het weer?

BRAM- Over wat hen interesseert.

HANNE- Vanmorgen vertelde een vrouw bijna een kwartier lang over de dikkedarmoperatie van haar moeder. Bijna moest ik ervan overgeven.

BRAM- (Goed bedoeld) Niet iedereen heeft een moeder, die pas is geopereerd. Toon dat jij in de klanten bent geïnteresseerd, en probeer hier en daar een woordje mee te praten.

HANNE- Jij vindt dus toch, dat ik voor de winkel helemaal geen aanleg heb?

- BRAM- Die heb jij wel! Sorry, als mijn woorden bij jou wat te streng zijn overgekomen. De toestand van ons pleintje en de straten hier rondom speelt ook niet in ons voordeel. Ook de apotheker, de cafébaas en de andere winkels hier klagen geregeld, dat de klanten wegblijven.
- HANNE- Zij zijn hier al lang gevestigd, zij hebben hun vaste klanten. Maar wij hadden hier nu nooit een eigen zaak mogen beginnen.
- BRAM- Wees blij, dat wij op eigen benen staan. Met te werken voor een baas, word je ook niet rijk.
- HANNE- Neen, maar dan kwamen wij misschien wel rond aan het einde van de maand. Waarmee gaan wij nu onze huishuur betalen?
- BRAM- Zoveel geld hebben wij nog wel.
- HANNE- En waarvan gaan wij eten? Ik durf niets meer gaan vragen aan mijn ouders. En nog een nieuw lening sluiten, zie ik helemaal niet zitten.
- BRAM- Wij zijn allebei gezond, en niet te lui om te werken. Wij komen er wel. Kom, droog je traantjes. Ik zie liever een lachend gezicht.
- HANNE- Om te lachen, moet je een reden hebben.
- BRAM- Samen slaan wij ons door deze moeilijke periode heen. Misschien moeten wij wat meer contact zoeken met de andere bewoners van deze buurt.
- HANNE- Zie jij hier mensen van onze leeftijd?
- BRAM- Wat niet is, kan nog komen. Wacht maar tot deze buurt helemaal is vernieuwd.
- (Bram kust Hanne. Net op dat ogenblik komt Staf het Torenpleintje opgewandeld.)
- STAF- (Geamuseerd) Er hangt lente in de lucht!... Jullie ken ik nog niet.
- BRAM- Wij wonen hier pas. Wij zijn de uitbaters van dit winkeltje hier.
- STAF- (Drukt hen de hand) Staf Crauwels, jullie burgemeester... En hoe gaan de zaken?
- BRAM- Dat kon beter.
- STAF- Wacht maar eens, tot deze straten allemaal zijn vernieuwd.
- BRAM- Dat zei ik zo-even ook tegen mijn vrouw.

STAF- Jullie zijn officieel getrouwd?

BRAM- Ja.

STAF- Dat kom je anders niet veel meer tegen de dag van vandaag.

BRAM- (Geamuseerd) Hanne en ik zien mekaar veel te graag.

STAF- Houden zo!

BRAM- Wij doen ons best.

STAF- (Vriendelijk) Mevrouwkje is niet veel van zeggen.

BRAM- (Glimlachend) Zij praat al de hele dag met de klanten in de winkel.

STAF- Een van de volgende dagen ga ik mijn vrouw ook eens langs sturen.

BRAM- Dat moet je zeker doen!

STAF- 't Is hier nu goed buiten. Drinken jullie iets samen met mij?

BRAM- Natuurlijk!

HANNE- Ik heb nog wat werk binnen. Ik moet nog opruimen.

BRAM- (Ontgoocheld) Hanne?

HANNE- Doe gerust. Ik krijg het wel alleen in orde.

(Ontgoocheld ziet Bram Hanne naar binnen gaan.)

STAF- Voor jou ook een pilsje?

BRAM- Als het kan.

(Staf gaat even naar binnen, om te bestellen. Ontgoocheld staart Bram nog even naar de winkel. Meteen is Staf terug.)

STAF- Jij hebt een knap vrouwtje.

BRAM- Jammer dat ik haar zo moeilijk ergens mee naartoe krijg.

STAF- Net als de mijne! Die krijg ik thuis ook met geen stokken de deur uit.

(Net op dat ogenblik laat Jeroen Emma naar buiten. In de deuropening kussen zij mekaar.)

JEROEN- (Erg enthousiast) Tot morgen!

EMMA- (Erg enthousiast) Jij mag gerust zijn!

- JEROEN- (Erg enthousiast) Zelfde uur, zelfde plaats!
- EMMA- (Erg enthousiast) Zelfde activiteiten!
(Staf ziet nu zijn vrouw.)
- STAF- (Verrast) Emma?!
- (Emma schrikt zich bijna een ongeluk. Zij klemt haar tas stevig tegen zich aan, uit vrees dat Staf iets van de inhoud zou merken.)
- STAF- Kom er even bij zitten.
- (Emma aarzelt. Jeroen probeert de zaak te redden, hij vergezelt haar.)
- STAF- Jij, hier... op dit uur?
- EMMA- Ik eh,... ik...
- STAF- Op dit uur is je apotheek toch gesloten.
- JEROEN- Normaal wel! Maar voor klanten die mij dringend nodig hebben, sta ik altijd paraat.
- STAF- (Tot Bram) Emma, mijn vrouw. (Tot Emma) De nieuwe winkelier hier.
(Emma en Bram drukken mekaar de hand.)
- STAF- Wat had jij nog zo dringend nodig?
- EMMA- Weet jij dat niet?
- STAF- Hoe zou ik?
- JEROEN- (Helpt Emma uit de problemen) Mevrouw had last van migraine.
- STAF- Migraine? Hiervan heb ik jou nog nooit horen klagen!
- JEROEN- Het moet eens de eerste keer zijn.
- STAF- Waarom heb jij mij niet gebeld? Dan had ik je hiertegen wel iets meegebracht.
- EMMA- (Ietwat schamper) Wanneer kom jij thuis?
- JEROEN- (Glimlachend) Mevrouw heeft er goed aan gedaan, zelf tot bij mij te komen. Nu heb ik voor haar nog net op tijd het hoogstnodige kunnen doen.
- STAF- Had jij het zo erg te pakken?
(Sofie brengt de bestelling.)
- STAF- Breng mijn vrouw en mijnheer de apotheker ook iets.

Jij kent mijn vrouw toch?

SOFIE- (Nogal dubbelzinnig) Ik denk, dat ik die hier al eens eerder heb gezien. (Duidelijk met bijbedoelingen) Niet waar, mijnheer de apotheker?

EMMA- (Vlug) Voor mij een rode porto.

JEROEN- Voor mij ook een pilsje.

SOFIE- (Zonder hen te bezien, maar duidelijk met bijbedoelingen) Blijkbaar hebben jullie er dorst van gekregen!

(Sofie verdwijnt in het café.)

STAF- (Tot Emma) Gaat het een beetje?

EMMA- Hoe bedoel je?

STAF- Die migraine?

EMMA- Oh!

JEROEN- (Vlug en wat enthousiast) Ik heb mevrouw er meteen weer bovenop gekregen.

STAF- Dan zal het niet zo erg zijn geweest.

JEROEN- (Lichtjes geamuseerd en dubbelzinnig) Pas op! Vooral vrouwen kunnen daar soms heel erg van afzien!

STAF- Dat is toch zo'n soort schele hoofdpijn?

JEROEN- Ja. Maar met de rest van het lichaam heeft dit evenzeer te maken. (Vriendelijk en dubbelzinnig tot Emma) Als je het opnieuw voelt opkomen, kom jij weer maar meteen naar mij.

STAF- (Tot Bram) Jij merkt, dat onze mensen hier zeer ge-dienstig zijn voor mekaar. (Tot Emma) Als jij nog eens gaat winkelen, moet je hier bij mijnheer gaan. Hij is een nieuwe zaak begonnen.

EMMA- En? Lukt het een beetje?

BRAM- Het kon beter. Die opgebroken straten spelen ons parten.

STAF- In Nederland hebben ze nog meer last van water dan wij hier. Naar het schijnt, hebben ze daar een nieuw systeem ontdekt, om het water op afstand te houden.

JEROEN- Waarom pas jij dat dan hier ook niet toe?

STAF- Het stadsbestuur overweegt ernstig, om daar eens een kijkje te gaan nemen.

- EMMA- (Erg enthousiast) Wanneer?
- STAF- Wij overwegen nog maar.
- EMMA- (Lichtjes opgewonden) Wat houdt jullie tegen?
- STAF- Om dat systeem echt grondig te bestuderen, zouden wij daar minstens voor een week op studiereis moeten gaan.
- EMMA- (Erg enthousiast) Meer dan een week? Dat is toch helemaal geen probleem!
- STAF- Dan zit jij de hele tijd alleen.
- EMMA- Wat is nu een week?
- JEROEN- Emma is toch niet verplicht, die ganse week binnen te blijven!
- STAF- Jij schijnt haar goed te kennen?
- JEROEN- (Meteen wat achterdochtig) Jij bedoelt?
- STAF- Jij noemt haar "Emma".
- JEROEN- (Opgelucht) Dat weet ik maar heel toevallig. Geen tien minuten geleden toonde zij mij haar SIS-kaart.
- (Sofie brengt de rest van de bestelling.)
- EMMA- Voor mij moet jij absoluut niet thuisblijven van Nederland.
- STAF- En als jij dan iets aan de hand krijgt, lijk zo-even?
- JEROEN- (Enthousiast) Dan ben "ik" er toch nog!
- STAF- Ik moet er nog eens over nadenken.
- EMMA- (Wat opgewonden) Jij laat die mensen hier toch geen eeuwigheid met opgebroken straten zitten?
- SOFIE- (Ietwat schamper in de richting van Emma) Voor sommigen van ons komt dit anders goed uit. Die kunnen nu praktisch ongezien hun "dringende boodschappen" doen!
- STAF- Hoe bedoel jij?
- SOFIE- (Zonder iemand te bezien) Wie het schoentje past, trekke het aan!
- (Sofie legt Staf de rekening voor. Hij zoekt naar geld.)
- STAF- (Tot Emma) Heb jij mij soms 15 eurocent? Anders moet ik 50 euro geven.
- (Emma wil in haar handtas kijken.)

- JEROEN- (Vlug en paniekerig) Neen!
- (Meteen valt Emma's frank. Vliegensvlug verbergt zij haar handtas.)
- EMMA- (Vlug) Ik heb mijn portemonnee niet bij.
- STAF- Waarmee heb jij dan de apotheker betaald?
- (Emma voelt zich betrappt.)
- JEROEN- (Vlug) Met haar bankkaart!
- STAF- Dit betekent toch niet noodzakelijk, dat zij geen portemonnee bij heeft.
- JEROEN- In mijn apotheek heeft zij al vergeefs naar haar portemonnee gezocht!
- (Bram legt 15 eurocent op tafel.)
- BRAM- Kom jij er zo?
- (Staf betaalt de rest. Sofie ontvangt.)
- SOFIE- Als jullie iets nodig hebben, roepen jullie maar.
- (Sofie verdwijnt in het café. Jeroen heft als eerste enthousiast het glas.)
- JEROEN- Op ons aller gezondheid!
- STAF- Hoe is het met je migraine?
- EMMA- Zwijg daar maar over.
- (Valerie komt het Torenplein op. Duidelijk heeft zij weer gedronken.)
- VALERIE- Amaai! Waarom leggen ze die straten altijd bergop? Geen wonder, dat ik er dorst van krijg.
- (Valerie merkt nu het viertal op het terras.)
- VALERIE- (Geamuseerd) Ik ben precies niet de enige, die bergop heeft gehad. Als er een stoel meer was, kon ik mij bijzetten.
- STAF- (Niet boos) Jij hebt al genoeg gehad voor vandaag, Valerie.
- VALERIE- Hoe weet jij dat?
- STAF- Ik merk het aan je gang, en ik hoor het aan je tong.
- VALERIE- (Op Emma duidend) Madam is er ook bij... (Geamuseerd) En mijnheer de apotheker! Jullie twee samen,

hoe is het mogelijk? (Geamuseerd tot Emma) Het moet niet gemakkelijk zijn... te moeten kiezen tussen twee mannen met veel geld.

JEROEN- (Lastig) Zou jij niet beter in je bed gaan liggen?

VALERIE- (Geamuseerd) Dat zijn anderen, die geregeld overdag in bed kruipen.

STAF- (Onschuldig) Ken jij er zo?

VALERIE- (Geamuseerd) Neen!

BRAM- Ik moet naar binnen. Ik denk, dat mijn vrouw hulp nodig heeft.

VALERIE- (Geamuseerd) Vrouwen helpen is een heel plezante bezigheid, niet waar mijnheer de apotheker? (Op Bram duidend) Die jonge man gebruikt zijn verstand. Nu kan ik zijn stoel gebruiken.

JEROEN- (Tot Staf en Emma) Ik denk, dat wij best plaatsnemen binnen in het café.

VALERIE- Mij om het even.

JEROEN- (Lastig) Jij blijft uit onze buurt! Met iemand in jouw toestand, wil ik niets te maken hebben! Kom, Emma!

(Meteen zijn Jeroen en Emma al met hun glas naar binnen.)

VALERIE- (Geamuseerd) Jij blijft toch bij mij?

STAF- (Vriendelijk) Ik volg mijn vrouw.

VALERIE- (Geamuseerd en dubbelzinnig) In jouw plaats zou ik hetzelfde doen. Zo vlug mogelijk!

(Staf volgt de andere twee. Intussen is Bram zijn voordeur aan het sluiten.)

VALERIE- (Vlug) Hé, jonge gast?

(Bram beziet haar.)

VALERIE- Wacht eens even, ik moet je iets vragen!

(Vlug begeeft zij zich tot bij Bram.)

VALERIE- (Geamuseerd) Jij weet toch ook, wat er gaande is?

BRAM- Jij bedoelt?

VALERIE- (Geamuseerd) Tussen de apotheker en de vrouw van de burgemeester?

BRAM- Ik bemoei mij niet met andermans zaken.

VALERIE- (Geamuseerd) Soms is dit nochtans heel plezant. Madam heeft nogal geregeld last van een opkomende hittegolf. Naar het schijnt, heeft de apotheker hiertegen een uitstekende remedie.

(Bram maakt weer aanstalten om de deur te sluiten, maar Valerie houdt hem tegen.)

VALERIE- Jij hebt een heel knap vrouwtje. Hou ze maar goed in het oog! Want met zo'n gediensstige pompier in de buurt....!

(Bram verdwijnt nu in de winkel.)

VALERIE- Allemaal keren zij mij de rug toe, precies of er wat aan mij scheelt.

(Flor wandelt het pleintje op, de handen op de rug.)

VALERIE- Daar komt er een met tijd! Op wandel?

FLOR- (Verbetert) Aan het werk!

VALERIE- (Geamuseerd) Veel getuig heb jij anders niet bij.

FLOR- Jij hebt er geen gedachte van, wat er allemaal op ons afkomt!

VALERIE- Kom hier even op het terras zitten. Dan kunnen wij samen wat babbelen.

FLOR- (Verontwaardigd) Tijdens de diensturen? Jij bent zeker op je kop gevallen?

VALERIE- Dat merkt toch niemand.

FLOR- Wij zitten hier in het zicht van Jan en alleman! Jij wil zeker, dat ik mijn job kwijtraak?

VALERIE- Zo'n fris pintje doet je anders deugd.

FLOR- (Verontwaardigd) En zeker geen alcohol tijdens de dienst!

VALERIE- Jij moet het weten. Ik neem hier plaats, en ik trakteer. Als je geen mutten (kalf) bent, sla je dit niet af.

FLOR- (Met begerige blikken) Een fris pintje zou mij nu wel deugd doen.

VALERIE- Waarop wacht jij dan nog, om je benen mee onder de tafel te schuiven?

FLOR- (Ietwat overdreven) Als ik het doe, is het enkel om jou een plezier te doen!

VALERIE- Ga zitten!

(Aarzelend neemt Flor plaats. Meteen staat Valerie recht.)

FLOR- Ben jij al weg?

VALERIE- Wat mag het zijn voor jou?

FLOR- (Lichtjes geamuseerd) Voor een koffie ga ik mijn job niet riskeren! En water kan ik helemaal niet binnenkrijgen.

VALERIE- Ik hoor het al! Voor jou een lekker pilsje!

(Heel even verdwijnt zij in het café.)

FLOR- Een agent die wat is opgefrist, functioneert dubbel zo goed. Hier nu een pilsje drinken, is dus in het belang van de dienst... en van de stad. (Geamuseerd) Eigenlijk ben ik bezig met een goed werk!

(Valerie is terug.)

VALERIE- Wat moet jij zoal allemaal doen op een dag?

FLOR- Mens, daarvan heb jij geen gedachte!

VALERIE- Daarom vraag ik het!

FLOR- Mijn allereerste opdracht is, zorgen dat er hier in deze wijk geen verkeer doorkomt!

VALERIE- Dat is al niet moeilijk. In deze opgebroken straten zijn de zandkuilen zo diep, dat iedereen zich vastrijdt.

FLOR- De chauffeurs riskeren het niet, omdat zij mij hier zien staan!

VALERIE- Parkeerboetes hoef jij ook al niet meer uit te schrijven.

FLOR- Nu niet! Maar wacht eens, tot de auto's hier weer volop mogen passeren!

VALERIE- En prostitutie is er in deze stad nooit geweest.

FLOR- Spijtig genoeg niet! (Geamuseerd) Geregeld zo'n rosse buurt controleren, dat zou ik nog eens graag doen!

VALERIE- Moorden gebeuren er ook al niet.

FLOR- Maar wel diefstallen!

(Sofie brengt de bestelling.)

SOFIE- Wij zullen maar meteen afrekenen! (Ietwat ironisch)

Anders vergeten sommigen dit.

(Valerie betaalt. Meteen verdwijnt Sofie weer in het café.)

FLOR- (Met begerige blikken naar zijn pils) Ik ga hem niet laten koud worden! Gezondheid!

VALERIE- Gezondheid!... Jij zei zo-even iets over diefstallen.

FLOR- Ja, momenteel zitten wij hier weer met een fameuze plaag! De laatste weken wordt er hier in de omgeving om de twee, drie dagen ingebroken.

VALERIE- Door wie?

FLOR- (Ietwat ironisch) Als wij dat wisten, hadden wij hem al lang opgepakt!

VALERIE- Is 't weer een gaatjesboorder?

FLOR- Een listige kerel! Nergens laat hij ook maar enig spoor achter.

VALERIE- Hoe kan dit?

FLOR- Dit vragen wij ons ook af! Nergens is er ook maar iets kapot of geforceerd. Het is precies, of de gedupeerden de deur voor hem openzetten.

VALERIE- Wat doen jullie nu?

FLOR- Iedere nacht patrouilleren!

VALERIE- In de hele stad?

FLOR- Zoiets is natuurlijk onmogelijk. Wij hebben een bepaald systeem.

VALERIE- Welk?

FLOR- Dit ga ik natuurlijk niet verklappen.

VALERIE- Jij weet toch, dat ik kan zwijgen.

FLOR- Als jij nuchter bent misschien. Maar wanneer ben jij nuchter?

VALERIE- Meestal 's morgens als ik opsta.

FLOR- ... Kan jij je mond echt houden?

VALERIE- Mij kan jij honderd procent vertrouwen.

FLOR- Jij vertelt het aan niemand verder?

VALERIE- Dat zweer ik!

FLOR- Wij hebben de stad ingedeeld in vier zones: zone noord, zone oost, zone zuid en zone west. In de zones noord en zuid zijn er 's nachts controles op de pare uren van de pare dagen. In de zones oost en west op de onpare uren van de onpare dagen.

VALERIE- Deze buurt hier behoort tot...?

FLOR- Zone zuid.

VALERIE- Dus is er hier vannacht geen controle?

FLOR- Wel vanaf middernacht! Dan gaat de datum over van onpaar naar paar. Snap je?

VALERIE- Om hieraan uit te kunnen, zou een mens bijna nuchter moeten zijn.

FLOR- Het is daarom, dat wij eigenlijk niet mogen drinken tijdens de dienst.

(Flor zet zijn pils aan de mond. Net op dat ogenblik komen Staf, Emma en Jeroen uit het café.)

STAF- (Opgewonden) Is het op deze manier, dat jij je dienst doet? Of ben jij bezig met ademtests af te nemen?

(Valerie beleeft er duidelijk plezier aan.)

FLOR- Sorry, mijnheer de burgemeester. Het is de allereerste keer, dat mij dit overkomt.

STAF- Hoeveel processen-verbaal heb jij vandaag al opgesteld?

FLOR- ... Mijn dienst is nog niet om, mijnheer de burgemeester.

STAF- Geen enkel dus! Moeten wij je hiervoor betalen?

FLOR- Onze chef heeft er onlangs nog op gedrukt, dat wij al eens tijd moeten durven maken voor een babbeltje met de burgers.

STAF- Kom dan morgenmiddag maar eens langs mijn bureau... voor een babbeltje met de burger. Intussen praat ik met jouw chef, om een sanctie voor jou te bepalen! Het resultaat hiervan verneem jij morgenmiddag!

(Intussen hebben Jeroen en Emma bij de apotheek volop afscheid genomen. Staf neemt Emma nu mee, de apotheker verdwijnt in zijn apotheek.)

FLOR- Wist jij, dat de burgemeester hierbinnen zat?

VALERIE- (Geamuseerd) Natuurlijk wist ik dit! Ik wou jouw gezicht eens zien, op het moment dat hij jou betrapte.

FLOR- Jij blijft niet lachen! Dit zet ik je nog dubbel en dik betaald! Wacht maar!

(Meteen maakt Flor zich uit de voeten.)

VALERIE- Ik mag toch ook al eens wat plezier beleven... In mijn eentje hier zitten drinken is ook niet dat.

(Zij staat op en gaat tot bij de deur van het café.)

VALERIE- Sofie, is alles gedronken, wat ik heb betaald?

(Sofie komt uit het café.)

SOFIE- Zie maar, dat jij je benen niet breekt!

VALERIE- (Geamuseerd) Die raad geef jij mij iedere keer.

SOFIE- En nog sta jij nooit vast op je benen!

(Valerie vertrekt.)

VALERIE- (Geamuseerd) Daarstraks was het hier bergop. En nu is het ineens bergaf. Hoe kan dit?

(Roel komt thuis. Zijn gezicht lijkt alles behalve vrolijk.)

SOFIE- En?

(Zwijgend laat Roel zich op een stoel zakken.)

SOFIE- Gaat onze Grote Prijs dit jaar door?

ROEL- Die koers komt er.

SOFIE- Wanneer?

ROEL- Zoals gewoonlijk, op de tweede kermisdag.

SOFIE- (Erg benieuwd) Zit er iets in voor ons café?

ROEL- Voor ons wel.

SOFIE- De aankomst hier vlak voor ons café?

ROEL- Dat niet.

SOFIE- Het vertrek?

ROEL- Ook niet.

SOFIE- (Ontgoocheld) Alleen maar de uitbetaling?

ROEL- Op al die dingen heb ik een bod gedaan. Maar het bedrag dat ik van jou mocht besteden, stelde niets voor.

SOFIE- Wat wilden zij dan? Dat wij die hele koers sponsorden?

- ROEL- Die van de overkant van de stad hebben de krachten gebundeld. Zij hebben de aankomst, het vertrek en de uitbetaling.
- SOFIE- (Wat opgewonden) En wij moeten het hier stellen met gewoon maar een doortocht iedere ronde?
- ROEL- Die Grote Prijs komt hier niet door.
- SOFIE- (Verontwaardigd) "Hoe" hij komt hier niet door?
- ROEL- Met die opgebroken straten en pleinen kunnen ze hier toch geen peloton renners gedurig aan doorjagen!
- SOFIE- Tegen die tijd is dit hier weer allemaal in orde!
- ROEL- Niet volgens onze schepen van sport!
- SOFIE- En anders moeten die renners hier maar een stukje lopen met de fiets op de schouder. Op de teevee doen zij dit zo dikwijls.
- ROEL- De veldrijders! Toch niet de mannen lijkt Tom Boonen!
- SOFIE- Is die daar te schoon voor? Wat blijft er dan voor ons over?
- ROEL- Wij mogen meehelpen aan de organisatie. De dagen voordien mag ik meewerken aan het plaatsen van de nadarafsluitingen, en de dag zelf mag ik op een gevaarlijk kruispunt het verkeer helpen regelen.
- SOFIE- Jij bent toch niet van plan, je daar gaan mee te maken?
- ROEL- Jawel... En jij ook. De dag van de koers mag jij van 's morgens tot 's avonds in de feesttent helpen pinten spoelen.
- SOFIE- Ben jij op je kop gevallen?
- ROEL- Jij had mij toch vooraf gezegd, dat ik moest proberen een goede indruk te maken.
- SOFIE- Dat jij in de allereerste plaats moest proberen, voor ons café iets uit de brand te slepen! (Verontwaardigd) Met de kermis ons eigen café sluiten! En intussen ons in het zweet gaan werken voor een koers, die hier niet eens passeert! Jij gaat onze medewerking onmiddellijk afzeggen!
- ROEL- Dat kan niet meer! Alles ligt definitief vast!
- SOFIE- Jij gaat hier die dagen de deur niet uit! Jij helpt mij hier! En jij koopt deze keer ook geen steunkaart!
- ROEL- Dat heb ik al gedaan! Ik heb zelfs een heel pak meegenomen, om hier in de buurt te verkopen!

SOFIE- Als jij het riskeert met die kaarten rond te gaan, zet ik je hier aan de deur!

ROEL- ... Heb jij mij wat eten? Ik barst van de honger.

SOFIE- Ik had je toch drinkgeld meegegeven! Ook voor een snack.

ROEL- Dat hebben zij mij meteen afgeluist voor een premie tijdens de koers.

SOFIE- (Kwaad) Sukkelaar! Maak dat jij binnen bent! Volgende keer ga "ik" naar die vergadering!

(Meteen haast Sofie zich het café in. Roel volgt haar wat schoorvoetend. Flor komt het Torenplein op gewandeld, de handen op de rug. Een naderend lawaai trekt zijn aandacht. Plots komt Jawa op zijn fiets uit de Spoorwegstraat. Hij leert fietsen. Hij heeft alle moeite om zich recht te houden, ondanks de hulp van enkele kwajongens die hem voortduwen.)

FLOR- Hela! Wat is dat daar?

(Jawa maakt een tweetal rondjes rond het plein, nog steeds voortgeduwd door de kwajongens. Mieke komt uit de Processiestraat.

FLOR- (Bang) Pas op!

JAWA- (Bang, met de beide voeten in de hoogte) I cannot help it!

(De kwajongens laten de fiets los, zij vluchten meteen weg. Jawa zigzagt recht in de richting van Mieke.)

MIEKE- (Doodsbang) Help!

(Op het allerlaatste nippertje kan Jawa Mieke ontwijken. Hij verdwijnt in de Spoorwegstraat. Een luide slag. Blijkbaar is Jawa ten val gekomen. Flor haast zich allereerst naar het lijkbleke Mieke.)

FLOR- Heeft hij je geraakt?

(Mieke kan alleen maar naar adem snakken.)

FLOR- Ga hier maar even op de bank zitten!

(Flor roept nu in de richting van de Spoorwegstraat.)

FLOR- Jou krijg ik straks nog wel! Leren fietsen 's avonds! En zonder licht!

(Flor helpt Mieke op de bank.)

MIEKE- (Bang) Ik dacht, dat ik eraan was!

- FLOR- Heeft hij je geraakt?
- MIEKE- Gelukkig niet! Maar hij heeft mij wel bijna een hartinfarct bezorgd!
- FLOR- Jij bent nog laat in je eentje op straat.
- MIEKE- Op dit moment van de avond laat ik altijd mijn hondje nog even uit.
- FLOR- Ik zie geen hondje.
- MIEKE- Dat klopt! Van als de werken hier in de wijk zijn begonnen, wil hij niet meer mee. Hij vindt dit nog geen straten om een hond door te jagen.
- FLOR- En dan is het gelukkig nog een hele tijd droog gebleven. Anders liepen wij hier tot aan onze knieën in de modder! Nog erger dan de oudstrijders in de loopgraven in 14-18!
- MIEKE- Laat mij nu maar los! Jij hebt mij al lang genoeg vastgehad!
- FLOR- Zal het gaan alleen?
- MIEKE- Als het nodig is mij vast te houden, vraag ik dat wel.
- FLOR- Ja, sinds die werken hier zijn begonnen, hebben wij gelukkig nog maar één week regen gehad.
- MIEKE- Dat was mij toen een spel!
- FLOR- (Geamuseerd) Dat hangt ervanaf, hoe je dat bezielt. Af en toe moest ik al eens een chic madammeke van de ene kant van de straat naar de andere kant overdragen.
- MIEKE- (Geamuseerd) En viel dit mee?
- FLOR- (Geamuseerd) Je moet zelf zorgen, dat dat meevalt! Een van die madammetjes was toch zo bang om in de modder te vallen! Zij pakte mij langs alle kanten vast! Ik haar ook natuurlijk, en op de juiste plaatsen! Hoe meer ik vastpakte, hoe liever zij het had! Achteraf heeft mijn uniform wel weken lang naar de boeksharing geroken. Ja, zij kwam juist van de visboer... Apropos, als je hondje niet meer meegaat wandelen 's avonds, waar doet het dan zijn commissies?
- MIEKE- Dat weet ik niet. Zolang het dat thuis niet doet, interesseert mij dit niet.
- FLOR- Ik vraag je dat maar, omdat wij ook speciaal opdracht hebben gekregen, de honden in het oog te houden. Ook zij doen tegenwoordig te veel aan sluikstorten.
- MIEKE- De mijne is heel proper! Allee, thuis toch! En wat hij op een ander doet, daar kan ik mij moeilijk gaan tus-

sen steken.

FLOR- Gaat het al wat beter?

MIEKE- De schrik is uit mijn knieën, en mijn hart klopt weer normaal. Als ik geen op hol geslagen fietsers meer tegenkom, geraak ik wel thuis.

FLOR- Anders ga ik een eind met je mee.

MIEKE- (Geamuseerd) En dan hoop jij, dat het intussen begint te regenen?

FLOR- (Geamuseerd) Of dat jij bang bent in het donker. In beide gevallen bied ik je met alle plezier hulp.

(Mieke en Flor verdwijnen samen in de Processiestraat. Dan komt Jawa heel voorzichtig het pleintje op geslopen. Eerst kijkt hij overal rond of Flor er niet is. Dan gaat hij voorzichtig naar de plaats, waar hij Mieke daarstraks bijna aanreed.)

JAWA- I don't think, I've killed her in the accident.
(Blijkbaar is hij een cursus Nederlands begonnen. Hij vertaalt heel erg articulerend) Ieke denke nie, ik heb haar doodgerieden! Time to run! Ieke neme de bene!

(Vlug verdwijnt hij in de Spoorwegstraat. Intussen is het echt donker geworden. Ergens slaat er een torenklok. Vanuit de Beethovenstraat naderen twee instrumenten het pleintje. De blazers zijn blijkbaar niet erg meer in vorm. Daisy komt op met een saxofoon, zij is lichtjes aangeschoten. Nico draagt een tuba, duidelijk heeft hij veel te diep in het glas gekeken.)

DAISY- (Opgelucht) Ik ben er bijna.

NICO- Daisyke, van waar komen wij eigenlijk?

DAISY- Van de kroegentocht... met de fanfare.

NICO- Ja, ja, dat weet ik. Maar uit welke straat komen wij?

DAISY- De Beethovenstraat.

NICO- Dan zit ik helemaal in de verkeerde richting.

DAISY- Jij wou mij per se naar huis brengen. Wij zijn nu zo-ver. Zie jij mijn huis daar niet staan?

NICO- Neen, zover zie ik niet meer. En mijn benen willen al-tijd maar onder mij uit!

DAISY- Deze keer ga ik jou niet meer rechthouden, Nico. Dat heb ik deze avond al meer dan genoeg gedaan.

NICO- Ik vond het nochtans plezant.

- DAISY- Ja, jij hebt er genoeg van geprofiteerd!
- NICO- (Geamuseerd) Dan heb ik deze avond toch één keer mijn verstand gebruikt.
- DAISY- (Lichtjes ironisch) Eerder je handen dan je verstand!
- NICO- Willen wij hier samen nog wat rusten?
- DAISY- Hier staat een rustbank.
- (Zij nemen plaats. Nico komt bij het zitten gaan bijna ten val.)
- NICO- Dat scheelde niet veel. Daisyke, wat heb ik eigenlijk gedronken vanavond?
- DAISY- Trappist van 't vat.
- NICO- En jij?
- DAISY- Ook trappist van 't vat. Maar tussendoor geregeld een cola of een spa (hik) bruis.
- NICO- Had ik dat ook maar gedaan!
- DAISY- Ik heb het je zo vaak aangeraden. Maar jij wou niet luisteren.
- NICO- Ik luister nochtans zo graag naar jou. Jij woont hier onder de toren, jij bent thuis. Maar ik moet nog een heel eind gaan.
- DAISY- Geen vijfhonderd meter meer.
- NICO- (Geamuseerd) In mijn "positie" is dat nog een hele afstand!
- DAISY- (Geamuseerd) Jouw positie? Jij bent toch niet in verwachting?
- NICO- (Geamuseerd) Neen, maar het scheelt niet veel.
- (Nico voelt aan zijn bierbuikje.)
- NICO- (Geamuseerd) Het vruchtwater is er al. Eigenlijk zou ik het eens moeten afgieten.
- DAISY- (Lichtjes vermanend) Toch hier niet, Nico! Toch niet in volle stad!
- NICO- Ik zal proberen, het op te houden tot ik thuis ben. Eigenlijk moest ik al lang in mijn bed liggen, ik heb morgenvoormiddag een begrafenis.
- DAISY- Begravenisondernemer vind ik toch maar een triestige stiel.

- NICO- Dat hangt ervanaf, hoe jij dat beziet. Het werk zelf is inderdaad maar een triestige bedoening. Maar het brengt goed op. Als ik aan de facturen denk die ik achteraf mag schrijven, valt mijn werk best mee.
- DAISY- Ik doe toch liever mijn job.
- NICO- Verpleegster! Ouwe mannetjes in de watten leggen!
- DAISY- Soms ook jonge kerels.
- NICO- (Geamuseerd) Lijk ik!
- DAISY- (Geamuseerd) Jou heb ik nog nooit onder handen mogen nemen.
- NICO- (Geamuseerd) Wacht maar! Dat komt nog!
- DAISY- (Geamuseerd) Zou jij dat eens graag hebben?
- NICO- Ja, begot!
- DAISY- (Plagerig) Jammer, dat het al zo laat is.
- NICO- De tijd vliegt, als je op kroegentocht bent.
- DAISY- Hoe oud ben jij?
- NICO- Vijftig.
- DAISY- Ik tweeëndertig.
- NICO- Ik had jouw vader kunnen zijn.
- DAISY- (Vriendelijk) Zou jij dit willen?
- NICO- Ik ben veel liever jouw compagnon, lijk deze avond... Daisyke, ik moet jou iets vertellen. Ik durf niet meer naar huis gaan.
- DAISY- Ben jij bang, alleen in het donker?
- NICO- Bang van onze Liza, mijn vrouw.
- DAISY- (Geamuseerd) Is dat zo'n kwaai?
- NICO- Jij hebt daar geen gedachte van!
- DAISY- Dat is nu het laatste, wat ik van haar verwachtte!
- NICO- Ik ook! Ik ben er ook te laat achter gekomen. Zou zij rieken, dat ik heb gedronken? Riek jij eens... Riek jij iets?
- DAISY- Ik weet niet.
- NICO- Mag ik nu bij jou ook eens rieken?... Jij riekt heel lekker. Riek jij overal zo?

- DAISY- (Geamuseerd) Zou jij dit eens willen onderzoeken?
- NICO- Heel graag!
- DAISY- (Plagerig) Jammer, dat het al zo laat is.
- NICO- (Vlak bij haar oor) Daisyke, ik zou deze nacht eens bij jou willen slapen.
- DAISY- (Plagerig) Ik heb maar één bed.
- NICO- Dat is meer dan genoeg.
- DAISY- Een éénpersoons!
- NICO- Veel plaats heb ik niet vandoen. (Alsof hij het meent) En ik blijf overal af, hè Daisyke,... als jij niet anders wil.
- DAISY- (Plagerig) Dat beloven ze allemaal, tot zij zover zijn.
- NICO- Hebben er al zoveel bij jou mogen slapen?
- DAISY- (Geamuseerd) Dat moet ik toch niet aan jouw neus hangen.
- NICO- Eigenlijk niet. Jij bent nog altijd vrijgezel, jij doet wat jij wil.
- DAISY- (Ietwat plagerig) Als jij dat maar weet!
- NICO- Ik ga jou iets verklappen... Dat ik nog altijd bij de fanfare ben, ligt enkel en alleen aan jou. Als jij niet vlak voor mij zat op de repetities, had ik mijn tuba al lang ingeleverd. Ik zit jou daar de hele tijd te bewonderen.
- DAISY- (Wat plagerig) Zo formidabel blaas ik nochtans niet.
- NICO- "Jou" zit ik te bewonderen, niet wat uit jouw saxofoon komt! Jouw prachtige haar, die slanke hals met die twee bruine pigmentvlekjes, en dat piepklein wratje! Enig!
- DAISY- (Duidelijk gecharmeerd) Jij hebt precies niet veel nodig, om ontroerd te geraken. Zit jij daar de hele tijd naar mij te kijken?
- NICO- Iedere keer als ik enkele maten rust heb.
- DAISY- (Duidelijk gecharmeerd) Jij bent toch niet verliefd op mij?
- NICO- Daisyke, van jou ben ik zo zot als een deur! Al jaren! Van kop tot teen kan ik mij jouw lichaam voorstellen.
- DAISY- (Verbeterd) Wat jij er ooit van hebt te zien gekre-

gen!

NICO- De rest fantaseer ik er met alle plezier bij.

DAISY- (Geamuseerd) Ik wist niet, dat jij zo'n romantische ziel was.

NICO- Wat kan een mens nog meer doen dan dromen, als je thuis niet meer aan de bak komt?

DAISY- Tussen jou en je vrouw botert het niet meer? Hoe lang is het geleden, dat jullie... samen nog eens...

NICO- Hiervoor zal ik eens op een almanak van begin de jaren negentig moeten kijken.

DAISY- Dat meen jij niet!

NICO- Daisy, dit is echt waar! Ik loop niet voor niets geregeld door de stad in een zwarte pitteleer.

DAISY- Arme Nico!

NICO- Ja, lang heeft de witte duif thuis niet op het dak gezeten. Onze Liza heeft voor mij haar deurtje nogal rap op slot gehouden.

DAISY- En jij ging hiermee akkoord?

NICO- Naar mijn mening heeft zij in deze zaak nooit gevraagd. Ik leef al jaren lijk een pater.

DAISY- Dat is toch geen leven!

NICO- Tegen wie zeg jij het?

DAISY- Had ik dat geweten!

NICO- (Hoopvol) Had jij mij dan uit de nood geholpen?

DAISY- Dat niet! Voor iedereen die thuis problemen heeft, kan ik "mijn" deurtje toch niet gaan openzetten.

NICO- Mag ik echt niet met je mee?

DAISY- Liever niet! Maar jij bent toch bedankt, voor het mooie voorstel.

NICO- Jij hebt mij nog eens een fantastische avond bezorgd. Nooit ga ik dit vergeten! Mag ik jou als afscheid een kus geven?

DAISY- Dat mag jij!

NICO- Op je mond?

DAISY- Waar anders?

NICO- (Geamuseerd) De mijne riekt wel naar trappist van 't vat.

DAISY- (Glimlachend) Dat geeft niet.

(Zij kussen mekaar, teder maar voorbeeldig.)

NICO- Hieraan kan onze Liza nog niet komen rieken!

DAISY- (Erg vriendelijk) Slaap wel, Nico.

NICO- (Gelukkig) Slaap wel! En jij weet het, hè Daisyke!
Als jij ooit van gedachte verandert en jij wil je deurtje toch nog eens openzetten,... ik ben altijd kandidaat!

DERDE BEDRIJF

(Valavond. In de buurt speelt er een carillon. Hanne wandelt nerveus over het pleintje. Even verschijnt Sofie bij de deur van het café. Zij kijkt de straten in. Hanne ziet Sofie.)

SOFIE- Jij hebt Roel ook nergens gezien?

HANNE- Neen.

(Sofie gaat terug naar binnen. Bram komt uit de winkel.)

BRAM- Wat is er in de winkel gebeurd?... Wat is daar gebeurd tijdens mijn afwezigheid?

(Hanne haalt haar zakdoek te voorschijn.)

BRAM- Waar zijn al die waren naartoe? Ben jij bestolen?

(Bij Hanne vloeien er traantjes.)

BRAM- Hanneke, er is toch niets aan de hand. Wat er ook is gebeurd, ik neem jou toch niets kwalijk.

HANNE- Ik heb bezoek gekregen... van de eetwareninspectie. Zij hebben volop gecontroleerd. Alle producten waarvan de houdbaarheidsdatum was verstreken, moesten onmiddellijk uit de rekken.

BRAM- Dat werk hadden wij toch samen kunnen doen.

HANNE- Zij komen nog terug. Als wij dan niet in orde zijn, volgen er zware sancties.

BRAM- Waar heb jij al die vervallen waren naartoe gebracht?

HANNE- Naar de kelder.

BRAM- Waarom daar?

HANNE- (Wenend) Waar moest ik er anders mee blijven?

BRAM- Rustig maar. Dat komt weer allemaal in orde.

HANNE- Hoe?

BRAM- Wij doen verse waren in.

HANNE- Van welk geld? Onze bankrekening is al weken leeg.

BRAM- (Glimlachend) En toch leven wij nog altijd.

HANNE- Ja! Maar hoe?

- BRAM- Zolang ik jou heb, heb ik niets te kort.
- HANNE- Ik wil veel meer voor jou doen, maar de middelen ontbreken.
- BRAM- Ieder ogenblik maak jij mij gelukkig.
- HANNE- Als jij binnenkort met een lege maag loopt, praat jij wel anders.
- BRAM- (Vriendelijk) In onze kelder ligt er nog een en ander. Voor de eetwareninspectie is dit misschien niet meer oké, maar wel voor ons.
- HANNE- Jij verdient veel beter.
- BRAM- (Lichtjes plagerig) Dat is waar.
- HANNE- Ik had nooit mogen trouwen.
- BRAM- (Vriendelijk) Gaan wij weer die toer op? Heb jij niet gehoord, wat ik zo-even over jou heb gezegd? Bij jou ben ik de gelukkigste man van uren in het rond.
- HANNE- Dat zeg jij enkel, om mij te troosten.
- BRAM- Dat zeg ik, omdat ik het meen! Lijk jij bestaat er geen tweede.
- HANNE- Ik voel mij doodongelukkig.
- BRAM- Hiervoor bestaat er geen enkele reden.
- HANNE- (Wat opgewonden) Wat doen wij volgende week met de huishuur? En met onze lening? En waarvan gaan wij leven? Gaan wij ons nog maar eens laten beboeten en hoge intresten betalen?
- BRAM- Morgen ga ik op zoek naar werk!
- HANNE- Dat wil ik niet!
- BRAM- Ik heb een getuigschrift van automonteur. Ik geraak gemakkelijk ergens aan werk.
- HANNE- En dan zit ik hier de ganse dag alleen?
- BRAM- Jij hebt toch de winkel.
- HANNE- Waar er van de ganse dag geen mens komt! En als er zich eens iemand naar binnen waagt, is het iemand zonder geld! Een die wegens wanbetaling elders niets meer krijgt!
- BRAM- Zodra de straten hier in de buurt zijn heraangelegd, wordt jouw winkel een groot succes.
- HANNE- Hoe vaak heb jij dit al gezegd? Ik wil terug naar mijn

moeder!

BRAM- Ik denk niet, dat die haar getrouwde dochter met open armen gaat ontvangen. Wij gaan onze zorgen aan de kant schuiven. Vanavond gaan wij samen eens uit.

HANNE- Van welk geld?

BRAM- Ik vind nog wel iets in mijn portefeuille.

HANNE- Niet eens meer genoeg voor wat fatsoenlijk eten!

BRAM- De burens moeten ons niet horen. Binnen gaan wij eens rustig samen overleggen, hoe wij de zaken gaan aanpakken. Kom!

(Hij legt zijn arm om haar schouders.)

HANNE- Ik geloof er niet meer in.

BRAM- Ik wel!

(Bram en Hanne gaan de winkel binnen. Met stevige tred komt Roel het pleintje op. Blijkbaar heeft Sofie op de uitkijk gestaan. Zij verschijnt in de deuropening.)

SOFIE- Is die vergadering van de middenstand al afgelopen?

ROEL- (Ietwat komisch) Ja.

SOFIE- Het heeft nogal geduurd, voor jullie akkoord geraakten.

ROEL- Wij hebben samen een protestbrief opgesteld tegen de lange duur van die straatwerken hier.

SOFIE- Die vergadering was toch gisteravond?

ROEL- Ja.

SOFIE- Wij zijn nu ongeveer vierentwintig uur later.

ROEL- Dat klopt.

SOFIE- Dan doe jij er nogal lang over van op de Grote Markt tot hier. Of heb jij het rustig aan gedaan?

ROEL- (Lichtjes geamuseerd) Te voet mag jij dit niet onderschatten.

SOFIE- Ik kan er niet om lachen! Waar heb jij de hele tijd gezeten?

ROEL- Op die vergadering. Het was al na middernacht, voor al die eisen aan het gemeentebestuur op papier stonden.

SOFIE- Wij zijn bijna een dag verder!

- ROEL- Na afloop zijn wij nog iets blijven drinken.
- SOFIE- Wij?
- ROEL- Jean Vanmarsenille, Ren ke Jacobs en ik.
- SOFIE- Ren ke Jacobs?
- ROEL- Ja. Dat is een plezante. Met die kom je altijd voor verrassingen te staan.
- SOFIE- Dat klopt! Ren ke is vanmorgen al vroeg hier geweest. Om te vragen, wat er gisteravond op die vergadering was beslist. Hijzelf was niet kunnen gaan.
- ROEL- En Jean Vanmarsenille?
- SOFIE- Die heb ik hier niet gezien.
- ROEL- Zie je wel! Jean heeft mij ferm liggen gehad! Na de vergadering zou hij mij naar huis brengen.
- SOFIE- Maar jij wou nog niet?
- ROEL- Jawel! Ik ben zelfs in zijn mercedes gestapt. Maar met al die omleidingen hier moet hij ergens een verkeerde straat hebben genomen. Op een gegeven moment zaten wij op de autostrade.
- SOFIE- Dat was dan een fameuze wegvergissing!
- ROEL- Dat vond ik ook! En Jean bleef maar rijden! Tot wij aan de zoveelste afrit in een nogal verlaten streek terecht zijn gekomen. Een nogal achterlijke streek, want veel straatverlichting hadden ze er niet. Wij passeerden het ene bos na het andere. Uiteindelijk belandden wij bij zo'n heel grote, blote madam. Geen echte, maar een in rood en blauw neonlicht. Iets in de aard van die kerstmannen, die je bij de eindejaarsfeesten overal ziet buitenstaan. Maar deze was gekleurd. En in plaats van te blijven branden, floepte zij altijd maar aan en uit. Achter een haag heeft Jean daar zijn mercedes geparkeerd. Ik vroeg hem, wat hij van plan was. Hij ging mij de wereld eens laten zien, zei hij.
- SOFIE- (Erg opgewonden) En heb jij hem gezien?
- ROEL- Daar was bijna geen licht! En ik ben ook niet naar binnen gegaan. Van het drinkgeld dat jij mij gisteravond hebt meegegeven, schoot er na de vergadering al niets meer over.
- SOFIE- (Opgewonden) Had dan naar huis gekomen!
- ROEL- Zelf wist ik niet, waar wij waren. En Jean bleef daarbinnen maar in het donker zitten. In zijn mercedes heb ik mijn eigen zitten opvreten van de spijt.

SOFIE- Omdat jij niet mee naar binnen kon?

ROEL- Dat ik met hem was meegereden! Tegen de morgen aan ben ik stijf van de koude uit zijn mercedes gestapt. Ik ben eens rond dat gebouw gewandeld. Overal zo donker als een balk. Ik denk bij mijzelf: "Hoe ziet Jean daarbinnen nog wat hij zegt?" Op een gegeven moment probeer ik door de glazen achterdeur naar binnen te kijken.

SOFIE- (Erg benieuwd) En?

ROEL- Ineens hoor ik Jean zijn mercedes starten! Ik loop naar voren,... ik zie hem nog juist in volle vaart de weg op schieten. Waarschijnlijk dacht hij, dat ik al te voet naar huis was. Ik dacht: "Ik ga onze Sofie opbellen." Ik bel dus aan bij de voordeur. Kom er daar een de deur opendoen! Sofie! Zij droeg maar een slipje van niets, en het kwam nog onder haar rok uit! En van boven was zij ook maar gekleed om op slag een verkoudheid op te doen! Ik vraag naar Jean, maar zij smakt de voordeur bijna tegen mijn neus. Ik dacht: "Zo niet, meisje!" Ik bel dus opnieuw! Twee, drie keer na mekaar! Komt zij daar opendoen, met naast zich zo'n grote loebas van een dog! Sofie, zo'n lelijk bakkes heb ik nooit eerder gezien! Ik dacht: "Heeft Jean daar bijna heel de nacht op dat bakkes zitten kijken?" Enfin, ik heb mij zo rap als ik kon uit de voeten gemaakt! Ik ben te voet naar huis gekomen!

SOFIE- Kon jij geen autostop doen?

ROEL- Dat moet jij eens proberen, Sofie! In plaats van te stoppen, rijden die automobilisten je een broek nog korter dan het rokje van die met haar dog! Bijna een hele dag heb ik moeten stappen!

SOFIE- En ik moet dit geloven?

ROEL- Sofie, ik zweer je, dat het zo is gebeurd! Jij mag het aan Jean Vanmarsenille gaan vragen!

SOFIE- Jij denkt toch niet, dat ik mij belachelijk ga maken? (Nogal dreigend) Jij bent daar dus niet met Jean mee naar binnen geweest?

ROEL- (Wat verontwaardigd) Zonder geld?

SOFIE- Met geld was jij meegegaan?

ROEL- Maar neen! Heel de terugweg heb ik lopen denken: "Dan is onze Sofie toch nogal wat anders, dan die met die dog met dat lelijk bakkes!"

SOFIE- Jij begon bang te worden van mij?

ROEL- Ik had zo'n spijt, dat ik na die vergadering niet meteen naar jou was gekomen.

SOFIE- Maak dat jij binnen bent!

ROEL- Heb jij al gegeten?

SOFIE- Sinds jij gisteravond bent vertrokken al vier keer!
Als jij hoopt dat ik je wat klaarmaak, is het voor
morgenvroeg.

(Ontgoocheld gaat Roel naar binnen.)

SOFIE- (Ietwat koket) Allee, mij zag hij dan toch liever
dan die lellebel! (Plots weer agressiever) Hiermee
is hij nog niet van mij verlost! Ah neen! Zo goedkoop
komt hij er niet vanaf!

(Sofie gaat het café binnen. De apotheker laat Emma
naar buiten. Deze draagt weer de tas met haar spul-
tjes. Hun afscheid is allerhartelijkst. Plots schrikt
Jeroen bij het zien van de Beethovenstraat.)

JEROEN- Je man!

(Emma wil de apotheek binnenvluchten, maar Jeroen be-
let haar dit.)

JEROEN- Hier de Processiestraat in! Vlug!

(Vliegensvlug helpt Jeroen Emma verdwijnen achter de
apotheek. Voor hij terug naar binnen kan, is Staf er
al. Een allerhartelijkste begroeting.)

STAF- Jij bent zo gehaast! Precies of jij voor iemand op de
vlucht bent.

JEROEN- Toch niet.

STAF- (Erg geamuseerd) Ik dacht al, dat een of andere be-
drogen echtgenoot je op de hielen zat!

JEROEN- (Speelt nu mee) Gelukkig niet!

STAF- (Geamuseerd) Dit zijn nochtans dingen die gebeuren!

JEROEN- Naar het schijnt!

STAF- Ga jij mee, even iets drinken?

JEROEN- Heel even dan toch.

STAF- (Geamuseerd) Ja, mannen die horens dragen! Naar het
schijnt, komt dit veelvuldig voor! En zelf weten zij
van niets, de stommeriken!

JEROEN- (Geamuseerd) Gelukkig maar!

STAF- (Geamuseerd) Stel je dat eens voor! Zelf ben je dag
in dag uit volop aan het werk, en intussen ligt je
vrouw tussen de lakens met een ander te rampetampen!

- JEROEN- (Geamuseerd) Zou zo'n vrouw met haar minnaar "tussen" de lakens kruipen, denk jij?
- STAF- (Geamuseerd) Ik weet het niet, ik heb dit nog nooit meegemaakt.
- JEROEN- (Geamuseerd) Ik denk, dat die het deksel gooien zo ver het maar vliegen wil.
- STAF- (Geamuseerd) Om het oog ook wat te gunnen?
- JEROEN- Dat is heel belangrijk!
- STAF- (Geamuseerd) Jij spreekt precies van ondervinding?
(Sofie komt de bestelling opnemen.)
- SOFIE- Voor de heren?
- STAF- Een pilsje.
- JEROEN- Voor mij hetzelfde.
(Sofie verdwijnt in het café.)
- STAF- Mag ik je eens een onbescheiden vraag stellen?
- JEROEN- Doe gerust.
- STAF- Hoe komt het, dat jij nooit bent hertrouwd? Kom mij niet vertellen, dat een man als jij geen vrouw meer kan krijgen.
- JEROEN- Als je eens echt gelukkig bent geweest, is hertrouwen niet vanzelfsprekend.
- STAF- Jullie waren echt gelukkig?
- JEROEN- Haar dood heeft mij ontzettend aangegrepen.
- STAF- Ik ga jou iets verklappen, maar jij mag het mij niet kwalijk nemen.
- JEROEN- Natuurlijk niet.
- STAF- Destijds deed het verhaal de ronde, dat jouw vrouw niet was gestorven, maar dat zij jou in de steek had gelaten. Dat jij daarom naar hier was verhuisd.
- JEROEN- Dat klopt van geen kanten.
- STAF- Ik dacht het wel! Ze zeiden er zelfs bij, dat jij daarom probeert zoveel mogelijk andere mannen horens te zetten.
- JEROEN- (Geamuseerd) Was dat maar waar!
(Sofie brengt de bestelling.)

- STAF- (Geamuseerd) Voor mij moet je het niet laten! Zolang jij maar van mijn vrouw afblijft! Ha,ha,ha!... Jij en onze Emma! Stel je voor! Ha, ha, ha!... Jij zet jouw man nooit horens op, Sofie?
- SOFIE- Dit spel laat ik over aan anderen. Dit gebeurt hier in de buurt al meer dan genoeg.
- STAF- (Geamuseerd) Hier in de buurt? Jij maakt ons nieuwsgierig, niet waar Jeroen?
- SOFIE- Mijnheer de apotheker weet ervan mee te spreken!
- (Zonder de apotheker te bezien, neemt Sofie het geld van de tafel. Zij verdwijnt in het café.)
- STAF- (Geamuseerd) Is dit zo?
- JEROEN- (Onschuldig) Ik weet niet, waarover zij het heeft.
- (Mieke verschijnt.)
- MIEKE- Mijnheer de burgemeester! Wat heb jij mij nu aangedaan?
- STAF- Ik jou aangedaan? Sorry, maar ik ben mij van geen kwaad bewust.
- MIEKE- De brief, die ik van de stad heb ontvangen! Jij hebt die toch ondertekend.
- STAF- Dagelijks worden mij zoveel brieven ter ondertekening voorgelegd. Jij denkt toch niet, dat ik die een na een ga lezen?
- MIEKE- Jij zet mij uit mijn huis!
- STAF- Staat dat in die brief?
- MIEKE- De brief, die jij met zoveel zwier hebt ondertekend!
- STAF- Dan zal die afbraak nodig zijn!
- MIEKE- Heb jij dit vastgesteld?
- STAF- Dat doen anderen in mijn plaats.
- MIEKE- Alles wat op scheuren of op invallen stond, heb ik laten ondersteunen.
- STAF- En jij voelt je nu veilig?
- MIEKE- Toch min of meer.
- STAF- Onze technische dienst blijkbaar niet!
- MIEKE- Zij hoeven er toch niet in te wonen! "Als" er iets instort, komt dit enkel op mijn kop terecht.

- STAF- Maar "ik" word hiervoor verantwoordelijk gesteld! Mij doen ze een proces aan mijn broek!
- MIEKE- Als ik hier weg moet, waar moet ik dan naartoe?
- STAF- Hier in onze stad staan er nog zoveel appartementen te huur.
- MIEKE- Die ik met mijn bescheiden inkomentje niet kan betalen.
- STAF- Dan moet jij maar eens gaan aankloppen bij het OCMW, Mieke.
- MIEKE- Ik ben geen bedelares!
- STAF- Dit heeft niets te maken met bedelen. Het OCMW is er voor iedereen die niet rondkomt.
- MIEKE- Als jij mij mijn huisje laat, heb ik van niemand anders iets nodig.
- STAF- Ik zal eens iemand van onze technische dienst langs sturen.
- MIEKE- Dat heb jij mij al zo dikwijls beloofd.
- STAF- En zijn ze nog niet langs geweest?
- MIEKE- Ja, met een brief om mij uit mijn huis te zetten! Ga jij eens even met mij mee, om je persoonlijk thuis van de toestand te vergewissen?
- STAF- Ben jij wel zeker, dat jouw huis niet meteen op instorten staat?
- MIEKE- Denk jij, dat ik er dan bleef in wonen?
- JEROEN- (Geamuseerd) Op dit ogenblik ben jij toch in dienst, burgemeester. Als jij dat dak op je kop krijgt, ben jij toch verzekerd.
- STAF- (Ironisch) Ja, en mijn vrouw weduwe!
- JEROEN- (Geamuseerd) Misschien geeft zij hier niet om. Ten andere, een vrouw als zij zit niet lang alleen.
- STAF- (Tot Mieke) Ik ga even met jou mee. Maar enkel tot bij de voordeur! (Tot Jeroen) Jij vindt het toch niet erg, dat ik je alleen achterlaat?
- JEROEN- Ik ga meteen naar huis. Ik heb daar nog een en ander op te ruimen.
- STAF- (Plagerig) Dan heb jij "toch" grote manoeuvres gehouden in je slaapkamer?
- JEROEN- (Geamuseerd) Dit ga ik niet aan jouw neus hangen.

- STAF- (Geamuseerd) Met wie? Ken ik haar?
- JEROEN- (Geamuseerd) Geen commentaar!
- STAF- (Geamuseerd) Als jij ze ooit moe wordt, laat jij mij maar iets weten. Dan neem ik ze met alle plezier van je over. Maar niets aan mijn vrouw verklappen! Want die kwezel...!
- MIEKE- Waar blijf jij?
- STAF- Ik kom!
- (Meteen verdwijnt Mieke met Staf.)
- JEROEN- (Geamuseerd) "Dan neem ik ze met alle plezier van je over." De sukkelaar!
- (Jeroen verdwijnt in zijn apotheek. Een dronken Valerie wil het café binnen, maar Sofie belet haar dit.)
- SOFIE- Niks van! Jij komt hier niet binnen! Jij hebt al meer dan genoeg gehad!
- VALERIE- Hoe weet jij dat?
- SOFIE- Ik zie genoeg!
- (Sofie ruimt de glazen op.)
- VALERIE- Eén portootje maar.
- SOFIE- Niks van! Elders ga jij je zat drinken! En dan kom jij nadien hier de klanten lastigvallen!
- VALERIE- Ik laat iedereen met rust.
- SOFIE- Jij komt er niet in!
- VALERIE- Zie jij dan niet, hoe dorst ik heb?
- SOFIE- Maak dat je uit mijn ogen bent, zeg ik je!
- (Sofie verdwijnt in het café.)
- VALERIE- En zeggen, dat zij binnen een spreuk heeft hangen: "De klant is koning." Ja watte! Voor mij zit er niets anders op, dan elders te gaan. En dat met zo'n dorst!
- (Valerie waggelt verder. Zij ontmoet Flor, die met de handen op de rug komt aangewandeld.)
- FLOR- Denk jij in deze toestand nog thuis te geraken?
- VALERIE- Ja, ja,... ik ben met de wagen.
- FLOR- Wablief? En dat met een stuk in je voeten?

VALERIE- (Geamuseerd) Dan rijd ik het best! Dan ben ik thuis voor ik het weet!

FLOR- Je papieren!

VALERIE- Welke papieren?

FLOR- Je identiteitskaart!

VALERIE- Jij gaat mij toch niet lastigvallen?

FLOR- Ik ben nog niet vergeten, wat jij mij destijds hier op het terras hebt gelapt! Ik ben toen de volgende dag bij de burgemeester geroepen! Dit heeft mij een blaam opgeleverd! Je identiteitskaart!

VALERIE- Doe nu niet flauw, garde.

FLOR- Vooruit! En 't is "agent"!

VALERIE- Ja, ja,... champetter.

(Ze begint in haar tas en in haar zakken te zoeken.)

VALERIE- Hoe ziet die kaart eruit?

(Flor toont zijn eigen identiteitskaart.)

FLOR- Zo!

VALERIE- (Op de kaart van Flor duidend) Ah, jij hebt er al een? Kan jij die niet overschrijven in plaats van de mijne?

FLOR- Vlug wat!

VALERIE- Is ze dit?

FLOR- Ja.

(Flor neemt ze meteen in ontvangst.)

VALERIE- Wat ga jij daarmee doen?

FLOR- Een proces-verbaal opstellen!

VALERIE- Dat vind ik nu niet schoon van jou.

FLOR- Ga al maar naar je autopapieren zoeken!

VALERIE- Autopapieren?

FLOR- Bewijs van inschrijving, gelijkvormigheidsattest, keuringsbewijs, verzekering, rijbewijs.

VALERIE- Dat is 't een en 't ander! Waar moet ik dat allemaal gaan zoeken?

FLOR- Iedere automobilist moet dat altijd allemaal bij zich hebben! Waar staat jouw wagen?

VALERIE- Ginds om de hoek.

FLOR- Ga die papieren dan maar halen!

VALERIE- Besef jij wel, hoe ver dit is?

FLOR- Zorg dat jij hier terug bent, tegen dat ik deze identiteitskaart heb overgeschreven!

VALERIE- Als jij met mij meegaat, moet ik maar de helft van de afstand afleggen.

FLOR- Ik heb hier op dit ogenblik toezicht op het Torenpleintje.

VALERIE- Apropos, is die dief nog altijd niet gesnapt?

FLOR- Wie zegt, dat het er maar één is?

VALERIE- Ik weet het niet.

FLOR- Ga je autopapieren halen! Maar probeer niet te ontsnappen! Ik heb hier je identiteitskaart!

VALERIE- Als dat zoeken wat duurt, moet jij je niet ongerust maken. Ik kom terug.

FLOR- Dat is je geraden!

(Valerie vertrekt met een wat onzekere tred. Heel voorzichtig komt Emma het pleintje op geslopen. Meteen begeeft zij zich naar Flor.)

EMMA- Agent? Heb jij die parkeerbon achter mijn ruitenwisser gestoken?

FLOR- Mag ik eens zien?

(Emma overhandigt hem de parkeerbon.)

FLOR- Dit is inderdaad mijn werk, madammeke.

EMMA- Dat is een vergissing! Ik had een parkeerbiljet achter mijn voorruit liggen. Controleer maar, het is van vandaag!

FLOR- Dat klopt! Maar toch ben jij niet in orde!

EMMA- En de reden?

FLOR- Jij hebt dat biljet gevraagd aan iemand anders, iemand die opreed.

EMMA- Heb jij dat gezien?

- FLOR- Neen, madammeke. Maar ik ken die streken!
- EMMA- Dit biljet is van mij!
- FLOR- Madammēke, ik heb een foto genomen van jouw voorruit!
- EMMA- Ik was in orde!
- FLOR- Als jij per se wil reclameren, trek jij het maar in proces! Dan heb jij die miserie er ook nog eens bij!
- EMMA- Jij bent ook niet al te vriendelijk.
- FLOR- Madammeke, van die plantrekkers lijkt jij kom ik hier iedere dag tegen. Proberen om geen parkeergeld te betalen! Maar als het dan verkeerd afloopt, menen ze mij in doekjes te moeten doen! Niet met Flor!
- EMMA- Ik ben alleen maar een rokje in de retoucheswinkel gaan binnendragen, om te laten korter maken! Dat heeft geen vijf minuten geduurd.
- (Geamuseerd bekijkt hij haar rok.)
- FLOR- (Geamuseerd) Laat jij je rokjes nog korter maken? Schiet er dan nog iets van over?
- EMMA- Dat zijn "mijn" zaken!
- FLOR- Jij mag daar ook geen vijf minuten staan zonder parkeerbiljet!
- EMMA- Waarvoor zijn die parkeermeters eigenlijk goed?
- FLOR- (Geamuseerd) Om geld in te steken!
- EMMA- Die parkeermeters maken de commerce in de stad kapot!
- FLOR- (Geamuseerd) Wat zou jij dan doen?
- EMMA- Lijk Steve Stevaert indertijd in Hasselt! Daar kwam ook geen volk meer, omdat het parkeren te duur was. Als je geld in de parkeermeter stak, kwam er een biljet uit: "De Stad Hasselt heet je van harte welkom, en het kost twee euro!" Steve werd burgemeester en liet dit meteen veranderen. Als je voortaan op het knopje van de parkeermeter duwde, kwam er een biljet uit: "De Stad Hasselt heet je van harte welkom. Dit biljet is twee euro waard. Ga hiermee maar iets drinken!" Ineens zag Hasselt weer zwart van het volk!
- FLOR- (Geamuseerd) Dan moet jij voortaan je wagen ook maar in Hasselt gaan parkeren!
- EMMA- Zie het voor één keer door de vingers!
- FLOR- Dat vraagt mij iedereen!

- EMMA- Ik had geen kleingeld op zak.
- FLOR- Dan had jij maar moeten wisselen!
- EMMA- Voor één keer?
- FLOR- Ik denk er niet aan!
- EMMA- (Vriendelijk) Kunnen wij er samen eens even over praten?
- FLOR- Hier zijn wij volop mee bezig!
- EMMA- (Vriendelijk) Ergens bij een lekker glaasje bier... in een donker cafeetje?
- FLOR- Aan dat soort spelletjes doe ik niet mee! Als ik er al eens een in haar blote knieën wil knijpen, doe ik dat in deftiger omstandigheden.
- EMMA- (Blijkbaar verontwaardigd) Wie heeft het hier over "in blote knieën knijpen"? Wat denk jij wel van mij?
- FLOR- Als jij mij nog iets te vertellen hebt, doe het dan meteen! Mijn tijd en mijn geduld is op!
- EMMA- Agent, het is mij niet om die boete te doen. Ik wil die gerust betalen.
- FLOR- (Rustig) Doe het dan!
- EMMA- Er is een ander probleem... Mijn man mag er absoluut niet achter komen, dat ik deze namiddag heel de tijd in deze buurt ben geweest.
- FLOR- Jij bent hier geen rokje komen laten korter maken?
- EMMA- Neen.
- FLOR- (Geamuseerd) Er heeft al iemand anders aan je knieën gezeten?
- EMMA- Als mijn man erachter komt dat ik nu hier ben geweest, is het gedaan met ons huwelijk! Voorgoed! Daarom vraag ik je met aandrang, die parkeerbon meteen te vernietigen.
- FLOR- Als jouw huwelijk op de klippen loopt lijkt ze zeggen, is dit niet de schuld van mijn parkeerbon, madammeke! (Geamuseerd) Jij had maar beter op je "affaires" moeten passen!
- EMMA- (Bijna smekend) Wil jij hem kapotscheuren?
- FLOR- Geen denken aan!
- EMMA- Jij wil dus, dat ik voorgoed in de miserie kom?

FLOR- (Met een lichte glimlach) Dat heb jij zelf gewild!

EMMA- Ik dacht, dat jij een hart had!

FLOR- (Geamuseerd) Als ik dat had, was ik nooit politie-agent geworden. Mag ik je identiteitskaart eens even?

EMMA- Waarvoor?

FLOR- Dan vul ik je naam al in op mijn proces-verbaal.

EMMA- Zoek die straks maar zelf op op je computer!

FLOR- Je identiteitskaart! En vlug!

(Duidelijk met tegenzin haalt Emma haar identiteitskaart te voorschijn.)

FLOR- Dank je.

(Flor noteert.)

FLOR- Emma Beuckelaers,... echtgenote van Staf Crauwels... (Denkt diep na) Staf Crauwels? Ken ik die van iets? ... (Plots) Staf Crauwels? Dat is de naam van onze burgemeester!

EMMA- Ik ben zijn vrouw!

FLOR- (Erg ongerust) Zoiets moet mij weer overkomen! Als die verneemt, dat ik jou een proces heb gemaakt...! Geef die bon maar rap terug! Ik heb niets gezien!

EMMA- (Erg opgelucht) Salut!

(Zij wil weg.)

FLOR- Hela? Met wie had jij hier een rendez-vous?

EMMA- Bemoei je met je eigen zaken!

(Meteen verdwijnt Emma. Flor kijkt haar nog even na.)

FLOR- Wie hier in deze buurt kan er aan haar knieën hebben gezeten.

(Een na een bekijkt Flor de huizen.)

FLOR- Die jonge gast uit het winkeltje niet. Die heeft thuis betere marchandise... De apotheker? Neen, zo'n geleerd man is veel slimmer dan dat... Ik denk, dat ik Roel, de cafébaas eens in het oog ga houden!

(Valerie komt terug, in haar hand heeft zij een bundeltje papieren.)

VALERIE- Amaai zeg! Jij doet mij nogal draven!

FLOR- Jij kan best wat frisse lucht gebruiken.

VALERIE- Hier zou alles moeten tussen zitten.

(Een deel van de papieren valt uit haar handen.)

VALERIE- Dedju! Ik zou dit eens allemaal moeten sorteren!...
Het begint ook al zo donker te worden.

FLOR- Dat jij niet meer zo best ziet, ligt niet aan de zon!

(Valerie duwt Flor de papieren in de hand.)

VALERIE- Kijk maar eens, of er wat tussen zit dat jij kan gebruiken.

FLOR- Kan dit niet wat ordelijker?

VALERIE- Als jij wil, mag jij dit allemaal sorteren. Maar zorg er dan voor, dat ik er weer aan uit kan.

FLOR- Dit groene formulier hier is je verzekering. Eens even controleren... Dit formulier is al vervallen van 30 april 2003.

VALERIE- Zo lang al?

FLOR- Heb jij sindsdien je verzekering niet meer betaald?

VALERIE- Jawel, ik betaal die ieder jaar!

FLOR- Dan krijg jij ieder jaar zo'n nieuwe kaart.

VALERIE- Waarvoor is zo iets goed?

FLOR- Jij moet telkens de oude vervangen door de nieuwe!

VALERIE- Dan vrees ik, dat ik dit heb vergeten.

FLOR- Al die jaren?

VALERIE- Die kaarten moeten thuis ergens liggen. Moet ik eens even gaan zien?

FLOR- (Vlug) Laat maar!

VALERIE- Ik ben toch met de wagen! Als ik ze vind, ben ik meteen terug.

FLOR- Blijf maar hier! Dit is je eenvormigheidsattest.

VALERIE- Is dit ook al jaren niet meer vervangen?

FLOR- Zo krijg je er maar één.

VALERIE- (Geamuseerd) Die mannen gebruiken dan meer verstand dan die van de verzekering.

- FLOR- Dit is je keuringsbewijs... van drie jaar geleden. Dan ben jij al drie jaar niet meer naar de keuring geweest!
- VALERIE- Dat zou kunnen.
- FLOR- Jij krijgt toch ieder jaar een uitnodigingskaart van de autoinspectie!
- VALERIE- Ik krijg zoveel uitnodigingen van overal! Ga jij daar iedere keer op in?
- FLOR- Wat is dit hier? Een lijst met adressen en telefoonnummers van slotenmakers!
- VALERIE- (Geamuseerd) Geregeld ben ik de sleutel van mijn voordeur kwijt. Dit lijstje komt mij dan telkens goed van pas.
- FLOR- Je rijbewijs zit er niet tussen!
- VALERIE- Rijbewijs?
- FLOR- Jij hebt er toch een?
- VALERIE- (Fier) Ja, ja! En van de eerste keer geslaagd! En zonder met de rij-instructeur achter een haag te gaan staan! En zonder hem een pint te betalen!
- FLOR- Die foto op je identiteitskaart lijkt niet meer op jou!
- VALERIE- Dat kan. Die fotograaf was maar een knoeier.
- FLOR- Jij was toen nog een heel stuk jonger!
- VALERIE- (Geamuseerd) En schoner!
- FLOR- Je ogen stonden toen nog minder flou dan tegenwoordig.
- VALERIE- (Geamuseerd) Zo goed zie ik niet meer.
- FLOR- Hier! Neem die rommel maar allemaal terug.
- VALERIE- Heb jij niet meer vandoen? Moest ik daarvoor zover gaan?
- FLOR- Ik ga hier even een en ander nakijken.
- VALERIE- Denk jij, dat er nadien nog moet worden geschreven?
- FLOR- Hieraan twijfel ik niet! (Wat geamuseerd) Jij bent toch niet BOB vanavond?
- VALERIE- (Geamuseerd) Neen,neen! Ik ben Valerie!
- FLOR- Ik ga beginnen, met je een proces-verbaal te maken

wegens openbare dronkenschap.

VALERIE- Vind jij, dat ik te veel heb gedronken?

FLOR- Mijn gedacht!

VALERIE- Wel, dan ben ik van een andere gedachte. Ik kan nog best een paar glaasjes porto bij uitkrijgen!

FLOR- Hoeveel heb jij er al uit vandaag?

VALERIE- Tel jij wat jij drinkt?

FLOR- Vijf? Tien?

VALERIE- Ik denk, dat jij dat laatste getal ongeveer met twee mag vermenigvuldigen.

FLOR- Twintig dus?

VALERIE- Ja, maar tussendoor heb ik ook al eens een koffie gedronken.

FLOR- Hoeveel?

VALERIE- Moet dat daar allemaal op staan?

FLOR- Ik ga je eens laten blazen.

VALERIE- Moet dat per se? Wat je ruikt, moet je toch niet meer controleren.

(Flor neemt een alcoholtester. Hij overhandigt hem aan Valerie.)

FLOR- Blaas maar eens goed door!

VALERIE- Waar?

FLOR- Op het mondstuk natuurlijk!

VALERIE- Dat ding heeft wat weg van een platgetrapte tutterfles.

FLOR- Steek die tutter dan maar tussen je lippen, en blaas!

(Valerie blaast.)

FLOR- Goed doorblazen!

VALERIE- (Zucht) Amaai zeg! En dit zo laat op de dag! Zie jij eraan, dat het rode porto was?

FLOR- Jij zit er een heel stuk boven! Ik ga jou moeten meenemen voor een tweede controle!

VALERIE- Kan dat morgen niet? Nu is het bijna slaaptijd.

FLOR- Ik vrees, dat jij deze nacht mag uitslapen in de gevangenis. Ik ga met je mee tot aan je wagen. Intussen roep ik een combie op.

VALERIE- Waarom?

FLOR- Om jou te komen oppakken.

VALERIE- Dat is nogal een organisatie!

FLOR- Volg mij maar!

VALERIE- (Geamuseerd) Mag ik je in de arm hangen?

(Flor vertrekt, gevolgd door Valerie. Daisy komt thuis. Meteen verschijnt Nico van achter een hoek.)

NICO- Daisy?

DAISY- Nico! Jij doet mij schrikken!

NICO- Heb jij een ogenblik voor mij?

DAISY- Waarvoor?

NICO- Mijn vrouw wil mij niet meer binnenlaten.

DAISY- Is het weer zover?

NICO- Ik kan het ook niet helpen.

DAISY- Welke reden heeft zij deze keer, om jou buiten te sluiten.

NICO- Volgens mij geen.

DAISY- En volgens haar?

NICO- Gisteravond ben ik bij de vrouw van een pas overledene de begrafenis gaan regelen.

DAISY- En?

NICO- Het is een beetje uitgelopen.

DAISY- Een "beetje"?

NICO- Nogal wat. Die vrouw was helemaal van streek. Zij dronk zichzelf wat moed in. Enfin, nogal veel moed. Zij werd hoe langer hoe triester. Ik was wel verplicht, samen met haar aan de "pouilly-fumé" te gaan.

DAISY- Jij hebt te veel gedronken?

NICO- Volgens mijn vrouw.

DAISY- Hoe laat ben jij vannacht thuisgekomen?

- NICO- Heel vroeg... tegen de ochtend.
- DAISY- Jij hebt daar bijna de ganse nacht door zitten drinken?
- NICO- Neen, neen! Ik heb haar ook een tijd lang zitten troosten. Ik kon niet anders! Zij lag daar op de sofa te wenen met haar beide armen rond mijn nek! Ik kon er onmogelijk onderuit!
- DAISY- Dat zeg jij!
- NICO- Dat was zo! Heb jij al eens een kersverse weduwe meegemaakt?
- DAISY- Jullie hadden allebei te veel uit?
- NICO- Heb jij al eens "pouilly-fumé" gedronken? Als er iets is wat naar nog smaakt, is het dat!
- DAISY- Je vrouw had dus een reden, om uit haar humeur te zijn?
- NICO- Misschien wel. Maar niet, om mij al de tweede nacht na mekaar de deur te wijzen!
- DAISY- Doet zij dit?
- NICO- Anders stond ik hier nu niet. Kan ik vannacht bij jou onderdak krijgen?
- DAISY- Jij wil zeker, dat jouw vrouw hier achter komt?
- NICO- Hoe zou zij?
- DAISY- Waar heb jij vannacht geslapen?
- NICO- Op die harde vloer van mijn lijkwagen. Het was er verschrikkelijk fris.
- DAISY- Jouw burens hebben hiervan toch niets gemerkt?
- NICO- Neen, neen! Ik ben eerst gereden tot in een verlaten buurt! En ik heb de lantaarns boven op de wagen niet aangestoken.
- DAISY- Voor vannacht zie jij geen andere oplossing?
- NICO- In ons funerarium is er nog één bed vrij. Maar daar kan ik moeilijk gaan logeren.
- DAISY- (Wat ironisch) Jij vreest toch niet, er gestoord te worden door de andere gasten?
- NICO- Mijn personeel moest morgen zo eens de verkeerde kamer ontruimen! Wie weet, waar ik dan wakker werd!... Mag ik bij jou slapen?

DAISY- (Blijkbaar verontwaardigd) Wablief?

NICO- Onder jouw dak, bedoel ik.

DAISY- Ik ben nog niet vergeten, wat jij mij na de kroegentocht allemaal hebt verteld.

NICO- Ik had toen wat te veel gedronken.

DAISY- Dat jij verliefd op mij bent, is dus niet waar?

NICO- Jawel! Maar jij mag erop rekenen, dat ik vannacht mijn manieren houd.

DAISY- Jij zal wel moeten, jij komt er bij mij niet in!

NICO- Ik zie geen andere oplossing!

DAISY- Ik ben niet van plan, mij de wrevel van getrouwde vrouwen op de nek te halen.

NICO- Alsjeblieft, Daisy?

DAISY- (Resoluut) Neen, Nico! (Gevleid) Met het feit dat jij mij bijzonder sympathiek vindt, heb ik geen probleem. Zelfs niet met het feit, dat jij op mij bent verliefd. Maar jij mag hiervan niet profiteren. Mijn huis is geen asiel.

NICO- Waar moet ik dan naartoe?

DAISY- Probeer die lijkwagen nog maar eens een nachtje. Morgenvroeg is die bui van je vrouw wel over.

NICO- Dan ken jij haar niet goed.

DAISY- Sorry, ik ga nu wat rusten. Ik moet er morgenochtend heel vroeg uit. Tot een andere keer.

(Daisy gaat haar woning binnen. Nico kijkt haar wat ontgoocheld na.)

NICO- Ik denk niet, dat er één vrouw bestaat met een hart. In de verste verte beseft zij niet, hoe zot ik van haar ben!

(Nico druipt langzaam af. Jawa komt gehaast uit de Spoorwegstraat. Hij begeeft zich regelrecht naar de apotheek. Hij wil de deur openen, maar deze is op slot.)

JAWA- The deuce! The chemist's is closed already! Die apotheek ies ge-sluut! My baby is ill! Main baby ies sik. I need some medicine! Iek heb no-dieg me-die-sijn!

(Jawa probeert nogmaals de klink van de deur. Dan klopt hij enkele keren vruchteloos aan. Uiteindelijk kijkt hij met een hand aan de klink door het sleutel-

gat. Achter de rug van Jawa komt Flor rustig de straat in gewandeld, de handen op de rug. Plots ziet hij Jawa. Meteen vat hij hem bij de kraag.)

FLOR- Ik heb je, manneke! Eindelijk heb ik je! Had ik niet gedacht, dat jij het was?

JAWA- I have a sick baby!

FLOR- Ja, ja! Ik weet, dat jouw baby een Sick is! Maar jij bent een inbreker! Jij vliegt meteen achter de tralies!

VIERDE TAFEREEL

(Avond. In de toren speelt heel even het carillon. Roel ruimt de tafel af op het terras. Nogal zenuwachtig komt Bram uit de winkel.)

- ROEL- Hallo, buurman! Ga jij nog zo laat op stap?
- BRAM- (Aarzelend) Ik ben op zoek naar Hanne.
- ROEL- Ik heb haar van de hele dag niet gezien. Wanneer is zij vertrokken?
- BRAM- Ik weet het niet juist. Vanmorgen vroeg al.
- ROEL- Waar naartoe?
- BRAM- Dat weet ik ook niet.
- ROEL- Zij heeft jou helemaal niets gezegd?
- BRAM- Niets.
- ROEL- Wellicht is zij een kennis van vroeger tegengekomen.
- BRAM- Ik denk het niet.
- ROEL- (Lichtjes plagend) Jullie hadden toch geen ruzie?
- BRAM- (Aarzelend) Dat niet.
- ROEL- Maar er was iets?
- BRAM- Wij zijn van plan te verhuizen. Onze winkel raakt maar niet op gang. Wij moeten iets doen, voor wij tot aan onze nek in de schulden zitten.
- ROEL- En nu is dit in haar hoofd gaan spelen?
- BRAM- Hanne voelt zich schuldig.
- ROEL- Het is toch niet haar schuld, dat er hier momenteel bijna geen volk meer passeert.
- BRAM- Wij hadden het ons anders voorgesteld.
- ROEL- Wat ben jij nu van plan?
- BRAM- Blijven zoeken, tot ik haar vind.
- ROEL- In jouw plaats zou ik ook niet te snel zijn, om haar als vermist op te geven. Tenzij jij natuurlijk vreest, dat zij zichzelf iets gaat aandoen.
- BRAM- ... Dat niet maar...

- ROEL- Jij bent toch wat ongerust?
- BRAM- Vertel het voorlopig aan niemand verder.
- ROEL- Daarop kan jij rekenen. En als ik haar tijdens jouw afwezigheid zie thuiskomen, vang ik haar wel op.
- BRAM- Dat is erg vriendelijk van je.
- ROEL- Wij zijn geburen voor iets!
- BRAM- 't Is al donker. Ik moet dringend verder.
- ROEL- Moed houden! Dit komt wel vlug in orde!
- (Bram vertrekt via de Processiestraat.)
- ROEL- Toen wij hun leeftijd hadden, was onze Sofie ook nog bezorgd om mij. Maar dat is lang geleden!
- (Roel gaat het café binnen. Hij dooft de lichten op het terras. Haar gezicht wat gecamoufleerd komt Valerie via de Spoorwegstraat het pleintje op. Deze keer lijkt zij niet dronken. Zoekend kijkt zij het Torenpleintje rond. Dan komt Cois uit de Beethovenstraat.)
- COIS- (Zich voorstellend) Cois, van slotenmakerij "Piet Slot"! Heb jij mij gebeld?
- VALERIE- Ja.
- COIS- Wat is er aan de hand?
- VALERIE- Ik heb een stommititeit gedaan.
- COIS- Die doen wij allemaal wel eens. Daarom moet jij niet ongelukkig zijn. Wat is er aan de hand?
- VALERIE- Ik ben vertrokken zonder sleutel. Ik heb de deur achter mij dicht getrokken, en nu kan ik niet meer naar binnen.
- COIS- Dat is toch geen ramp. Zo'n dingen gebeuren aan de lopende band. Vandaag ben jij al mijn twaalfde klant.
- VALERIE- Dadelijk komt mijn man thuis! Als hij merkt dat ik ben uit geweest, zit het er weer ferm tegen.
- COIS- Wij zullen eens gauw zorgen, dat hij er niets van te weten komt! Waar woon jij?
- VALERIE- (Wijst het huis van Daisy) Daar!
- COIS- Wij zullen eens kijken! Niet dat ik nieuwsgierig ben, maar waar is je man naartoe?
- VALERIE- Naar het voetbal... in Anderlecht.

COIS- Anderlecht - Germinal Beerschot?

VALERIE- Ja.

COIS- Dat is een heel eind van hier. Heb jij iets aan de hand? Jij pakt je gezicht zo in.

VALERIE- Ik heb al de hele avond last van tandpijn.

COIS- Daar kan je van afzien!... Van deze voordeur heb jij dus geen enkele sleutel op zak?

VALERIE- Anders hoefde ik niet te bellen!

COIS- Da's ook waar! (Bij de deur) Wij zullen eens even kijken!

(Cois knipt een zaklamp aan.)

COIS- (Geamuseerd) Wil jij mij eens even "assisteren" bij de operatie?

(Cois overhandigt Valerie de zaklamp.)

COIS- Wil jij mij even bijlichten?

VALERIE- Moet dat per se?

COIS- (Geamuseerd) Ik zou toch graag het slot zien.

(Valerie belicht nu het deurslot. Cois probeert de klink, die echter niet beweegt.)

COIS- Een slot met drie uithammen? Eén vanboven, één ter hoogte van het sleutelgat, en één van onder?

VALERIE- Dat zal wel, als jij het zegt. Is dat moeilijk?

COIS- Gemakkelijke sloten bestaan er niet meer de dag van vandaag. Maar laat Cois maar bezig... Ah, je man is supporter van Anderlecht?

VALERIE- Jammer genoeg!

COIS- (Geamuseerd) Jij moet hem doen kiezen tussen Anderlecht en jou!

VALERIE- Dan kiest hij zonder twijfel voor Anderlecht!

COIS- De stommerik!... Dit is waarschijnlijk een "litto"-sleutel?

VALERIE- Jij bedoelt?

COIS- Het merk van de sleutel! Het is er waarschijnlijk ene met zo'n brede, platte kop?

VALERIE- Ja.

COIS- Ik merk het aan het slot... Met zo'n voetbalsupporter van een man zit jij 's avonds waarschijnlijk dikwijls alleen?

VALERIE- Heel dikwijls!

COIS- (Geamuseerd) Voor zo'n vrouw als jij zou ik iedere avond thuisblijven.

VALERIE- Jouw vrouw zit 's avonds nooit alleen?

COIS- (Vol overtuiging) Nooit!... Zij is ervandoor met mijn gebuur. Naar het schijnt, zijn die twee niet meer van mekaar weg te slaan. (Geamuseerd) En dan was ik nog geen supporter van Anderlecht!

VALERIE- Wist jij, dat je vrouw je bedroog?

COIS- Heel de straat wist het, behalve ik! Ik wist wel, dat mijn gebuur thuis nogal eens over de vloer kwam. Maar ik dacht, dat hij naar mijn konijnen kwam kijken. (Geamuseerd) Ja watte!

VALERIE- Jij kan er toch nog om lachen?

COIS- Och, madammeke! Konijnen en vrouwen, aan geen van beiden ga ik ooit een tekort hebben. Sinds die van mij ervandoor is, zijn mijn buurvrouwen eens zo vriendelijk geworden. Vroeger zagen zij mij geen van allen staan, maar tegenwoordig heb ik alle moeite van de wereld om ze thuis buiten te houden. (Geamuseerd) En ook zij komen niet, om naar mijn konijnen te kijken!

VALERIE- (Op het werk duidend) Dat duurt nogal!

COIS- Het ene slot is het andere niet!

VALERIE- Seffens is mijn man thuis!

(Flor komt het pleintje op gewandeld, de handen op de rug. Valerie heeft hem meteen opgemerkt.)

VALERIE- (Fluistert geschrokken) Mijn arm wordt er moe van! Kan jij de zaklamp wat vasthouden?

(Meteen duwt zij Cois de zaklamp in de hand. Vlug neemt zij wat afstand.)

FLOR- Hela! Wat is dat daar?

COIS- (Zich voorstellend) Cois, van slotenmakerij "Piet Slot"! Madameke daar heeft mij gebeld. Zij heeft zichzelf buitengesloten.

FLOR- En nu probeer jij dat slot open te krijgen?

COIS- Dat is nu eenmaal mijn stiel. Kan jij mijn zaklamp even vasthouden?

- FLOR- Natuurlijk!
- (Flor neemt de zaklamp over.)
- FLOR- Wat gebruik jij, om zo'n slot te openen?
- COIS- Een verstelbare sleutel. Ik moet blijven proberen, tot ik alle onderdelen in de juiste stand heb staan.
- FLOR- Mag ik ook eens proberen?
- COIS- Dit is een heel secuur werk!
- FLOR- (Wat pocherig) Mij niet onderschatten! Ik ben van de politie!
- COIS- Zal ik bijlichten?
- FLOR- Da's niet nodig! (Geamuseerd) Een politieagent kan twee werken tegelijk verrichten!
- COIS- (Geamuseerd) Zal ik dan intussen hier tegenover iets gaan drinken?
- (Flor probeert met de verstelbare sleutel het slot open te krijgen.)
- COIS- Heel langzaam! En heel voorzichtig!
- FLOR- Mij niet op de zenuwen werken! Dat heb ik met jou ook niet gedaan! Als jij niet weet wat te doen ondertussen, hou jij je maar wat met madammeke bezig. Heeft zij iets aan de hand?
- COIS- Last van tandpijn! (Geamuseerd) Hou er wel rekening mee, dat madammeke mij per uur moet betalen!
- FLOR- Ik begin de truc hier al stilaan door te krijgen!
- COIS- (Vriendelijk tot Valerie) Jij hebt er vanavond ook eens van geprofiteerd?
- VALERIE- Als mijn man dit mag, mag ik dit toch ook.
- COIS- (Geamuseerd) Jij hebt groot gelijk! Poets wederom poets! Op die manier vergeet je je tandpijn.
- FLOR- (Plots) Ik voel iets! Ik voel iets!... Ik denk, dat ik er ben!
- COIS- Dat gaat verdomd vlug!
- FLOR- (Erg opgetogen) Het slot beweegt!
- COIS- Dan kom jij er al bij al nog goedkoop vanaf, madammeke!
- (Flor draait het slot open.)

FLOR- (Fier) Zie je wel!

(Flor zet de deur wagenwijd open.)

FLOR- (Fier) Voilà!

VALERIE- Hoeveel schuld heb ik?

FLOR- (Geamuseerd) Zou jij niet aan mij betalen?

(Flor inspecteert nu het slot.)

COIS- Ik moet jou wel nachttarief aanrekenen. Gelukkig blijven wij met de verplaatsing erbij nog net binnen het uur. (Rekent even) Dat maakt dan samen 68 euro en 80 eurocent.

FLOR- Jij verdient meer dan ik!

COIS- (Geamuseerd) Ik doe specialistenwerk!

(Valerie betaalt.)

COIS- (Vriendelijk) Als jij dit nog eens ooit aan de hand krijgt, bel jij maar weer naar slotenmakerij "Piet Slot"! En jij vraagt naar de Cois!

FLOR- (Geamuseerd) Of jij belt naar de politie, en jij vraagt naar de Flor! Als jij Cois en mij binnen eens wil trakteren, moet jij rap zijn!

COIS- (Geamuseerd) Zoiets kan ik madammeke niet aandoen! Dan kom ik over het uur, en dan moet ik haar opnieuw 68 euro en 80 eurocent aanrekenen.

(Flor buigt diep en groet als een lakei.)

— FLOR- Entrez!

(Valerie haast zich naar binnen, het gezicht zoveel mogelijk bedekt. Vlug doet zij de deur achter zich dicht.)

COIS- (Voldaan) Wij hebben weer iemand gelukkig gemaakt!

FLOR- (Geamuseerd) Vrouwen gelukkig maken! Ik denk, dat ik van job ga veranderen.

COIS- En nu vliegensvlug naar de volgende klant!

FLOR- (Geamuseerd) Tot ik je nog eens kan helpen!

(Voldaan wandelt Flor verder, de handen op de rug. Plots valt zijn oog op een schim in het donker. Hij sluipt ernaartoe. Meteen heeft hij iemand bij de kraag. Hij brengt hem wat meer in het licht.)

FLOR- Wat zit jij hier uit te spoken?

STAF- Agent Haesebrouck!

FLOR- (Schrikt) Mijnheer de burgemeester? Wat zat jij daar in het donker te doen?

STAF- (Wat opgewonden) Moet ik dit aan jouw neus hangen?

FLOR- Eigenlijk niet, maar... Een burgemeester verdoken achter een muurtje? Zat jij daar al lang?

STAF- Zijn dat jouw zaken?

FLOR- Eigenlijk niet.

STAF- Wel dan?

FLOR- Jij had precies het huis van de apotheker in het oog? Op zoek naar inbrekers?

STAF- (Aarzelt even) Kan jij zwijgen?

FLOR- Als een graf!

STAF- (Aarzelt nog even) Jij weet, dat ik bevriend ben met de apotheker?

FLOR- Ik zie jullie nogal eens samen.

STAF- Hij pocht altijd, dat hij zo gemakkelijk vrouwen kan veroveren.

FLOR- Maar jij gelooft hem niet?

STAF- Ik geloof hem wel! Vanavond passeerde ik hier toevallig, en ik zag licht boven op zijn slaapkamer.

FLOR- En nu sta jij hier op de loer, in de hoop iets interessants op te vangen daarboven?

STAF- (Lichtjes geamuseerd) Ik wil weten, wie er hier straks naarbuiten komt.

FLOR- Eigenlijk mag dit niet, burgemeester.

STAF- En de reden?

FLOR- Eigenlijk is dit een schending van de privacy.

STAF- Hier op straat mag ik doen wat ik wil! Ik ga er daarbinnen toch niet met mijn neus bovenop hangen! Eigenlijk is dit jouw werk!

FLOR- Jij bedoelt?

STAF- Toezicht op de openbare zedelijkheid! Als jij je werk goed had gedaan, stond ik hier nu niet!... Wil jij hier voor mij al eens een oogje in het zeil houden?

(Flor aarzelt.)

STAF- Als jij voor mij iets doet, zal ik jou stomiteiten al eens door de vingers zien! (Plots) Het licht op de slaapkamer is uit! Zij komen door de apotheek! Vlug aan de kant!

(Staf en Flor verbergen zich. De deur van de apotheek gaat open. Jeroen laat Emma naar buiten. Voor de deur nemen zij nogal hevig kussend afscheid.)

STAF- (Roept erg verrast) Emma!?

(Erg geschrokken laten Jeroen en Emma mekaar meteen los.)

STAF- (Erg verontwaardigd) 't Is niet waar?! Jij? Mijn eigen vrouw?

FLOR- (Wil zich vlug uit de voeten maken) Ik ga een toertje maken.

STAF- (Vlug) Hier blijven jij! Jij bent mijn kroongetuige! Of neen! Maak dat jij weg bent!

FLOR- (Met een korte groet) Goedenavond samen!

(Meteen maakt Flor zich uit de voeten.)

STAF- (Streng tot Emma) Wat deed jij daarbinnen?

EMMA- Ik had weer last van migraine. De apotheker heeft mij geholpen.

STAF- (Erg ironisch) Op zijn slaapkamer?

EMMA- (Blijkbaar verontwaardigd) Daar ben ik niet geweest!

JEROEN- Dat klopt!

STAF- (Erg opgewonden) Met wie was jij dan daar? Al uren brandde daar licht!

JEROEN- Ik had het vergeten uit te doen.

STAF- (Opgewonden) Al uren is er bij jou niemand meer in of uit gegaan! Vanuit mijn auto ginds heb ik dit huis in het oog zitten houden! Waar zaten jullie dan?

JEROEN- Sommige zelfgemaakte medicamenten vragen een lange preparatie!

STAF- (Erg ironisch en opgewonden) Dat heb ik zo-even ondervonden!

(Heel onverwacht neemt Staf Emma haar schoudertas uit de hand.)

- STAF- Laat mij die medicanten eens zien!
- EMMA- (Schreeuwt woedend) Jij blijft uit mijn tas!
- (Meteen heeft Staf een babydoll te pakken.)
- STAF- Is dit ook tegen die migraine?
- EMMA- (Woedend en diep gekrenkt) Dit neem ik niet!
- JEROEN- Maar enfin, Staf! Zomaar zonder toestemming in iemands tas gaan neuzen! Zoiets doet een normaal mens toch niet!
- STAF- (Erg opgewonden en pathetisch) Er zijn nog meer dingen, die een normaal mens niet doet! (Erg aanstellerig) Nu gaan jullie mij ook nog de les lezen? Mij, de horendrager? De onwetende, die door jullie beiden op zo'n schandalige manier is bedrogen?
- (Daisy passeert. Even houdt zij halt.)
- DAISY- Is er wat aan de hand?
- STAF- (Uitvliegend) Bemoei je met je eigen zaken!
- DAISY- Ik vroeg het maar, om goed te doen. Van een burgemeester verwachtte ik een wat beleefdere reactie.
- STAF- (Erg opgewonden) Hoe zou jij reageren, als jij plots vaststelde, dat jij twee formidabele horens op je kop hebt staan?
- DAISY- Is het dat maar?
- STAF- (Verontwaardigd) Wablief?
- DAISY- Dat zijn toch dingen, die tegenwoordig dagelijks gebeuren.
- STAF- (Erg opgewonden) Niet met mij! Mijn vrouw heeft haar manieren te houden! Dit laat ik niet ongestraft!
- DAISY- (Rustig) Zou jij niet beter je mond houden? Of moet ik het hier eens hebben over een andere affaire? In de voorbije nieuwjaarsnacht? Achter de gemeentelijke feestzaal? Toen ik op die donkere parking in mijn een-tje naar mijn wagen stapte?
- EMMA- (Verontwaardigd) Wat?
- DAISY- (Vriendelijk) Goedenavond!
- (Meteen gaat Daisy naar haar huis. Zij is verrast, als zij de voordeur niet op slot vindt. Toch gaat zij wat voorzichtig naar binnen.)

- EMMA- (Streng) Wat is er in die nieuwjaarsnacht gebeurd?
- STAF- (Veel minder zeker nu) Hoe kan ik dit weten?
- EMMA- Zij had het duidelijk over jou!
- STAF- Zij zei zelf, dat het daar pikdonker was! En dat er geen getuigen waren!
- JEROEN- Jij moet Emma niet verwijten, wat jij zelf doet!
- STAF- (Meteen weer opgewonden) Jij moet je mond houden!
- JEROEN- Iedereen moet leren verdragen, dat ook voor de anderen de zon al eens in het water schijnt!
- STAF- (Opgewonden) Als jij voortaan jouw zon nog eens wil laten schijnen, doe het dan in het water van iemand anders! Niet meer in het mijne!
- (Nogal gejaagd en erg geschrokken komt Daisy uit haar huis. Meteen wendt zij zich tot de anderen.)
- DAISY- Er zit iemand boven! Op mijn slaapkamer!
- STAF- (Erg ironisch) Ongetwijfeld is dit de apotheker!
- EMMA- (Tot Staf) Onnozelaar!
- DAISY- De voordeur was niet op slot! Beneden zijn alle kasten en laden doorzocht! En boven is er aanhoudend gestommel!
- EMMA- Waar is die politieagent van zo-even naartoe?
- STAF- Ik heb hem wandelen gestuurd.
- EMMA- (Schamper) Natuurlijk!
- DAISY- Kan er iemand met mij meegaan naar binnen?
- JEROEN- Dat is iets voor de burgemeester! Hij is het hoofd van de politie!
- DAISY- Jij kent dit pleintje beter dan ik!
- EMMA- Is er nu geen van jullie beiden, die durft mee naar binnen gaan?
- JEROEN- Ik moet op de deur van mijn apotheek letten!
- STAF- Als hoofd van de politie moet ik hier buiten deze operatie leiden!
- EMMA- Ik dacht, dat ik twee mannen had! Het zijn verdorie twee vodden!
- (Roel komt uit het café.)

- ROEL- (Vriendelijk) Jullie zijn nog wat van de gezonde avondlucht aan het profiteren?
- DAISY- (Opgewonden) Er zit een inbreker in mijn huis!
- ROEL- Waar?
- DAISY- Boven! Op mijn slaapkamer!
- ROEL- Zijn ze hem arresteren?
- EMMA- Die twee bangeriken hier durven niet!
- ROEL- Dan zal ik dat varkentje eens gaan wassen!
- STAF- Laat dat over aan de politie!
- ROEL- Eer die hier is, is het huis al lang leeggeroofd!
- DAISY- Veel sterkte!
- ROEL- Wens dat die inbreker maar! "Hij" heeft sterkte nodig!
- (Resoluut stapt Roel het huis binnen, voorzichtig gevolgd door Daisy.)
- EMMA- Die cafébaas is nogal een man, hè. Aan zo iemand heeft een vrouw nog wat!
- STAF- Tot ze hem hier dadelijk in een kist naar buiten dragen!
- JEROEN- (Wil nog even zijn gezicht redden) Als ik geen apotheek had, was ik meegegaan.
- EMMA- (Wat schamper) Ik zal wel even op jouw deur letten! Ga ze maar na!
- (Beschaamd blijft de apotheker staan.)
- EMMA- (Tot Staf) En jij, held! Tegen mij durfde jij zo-even een grote mond opzetten! Toon daarboven eens je durf!
- (Ook Staf is nog weinig van zeggen. Plots weerklinkt er een gil binnen in het huis van Daisy.)
- EMMA- (In paniek) De gil van een vrouw! Hij heeft Daisy te pakken! (Tot de beide mannen) Maar doe toch iets!
- (Beschaamd verroeren Staf en Jeroen geen vin. Erg gespannen komt Daisy naar buiten.)
- DAISY- Zij komen naar beneden!
- (Meteen nemen Staf en Jeroen nog wat meer afstand van het huis van Daisy. Roel komt naar buiten. Hij heeft Valerie bij de kraag.)

ROEL- Voilà!

JEROEN- (Erg verrast) Zatte Valerie?

DAISY- Wat deed jij in mijn huis?

VALERIE- In het donker was ik verloren gelopen.

DAISY- En jij hebt maar van de gelegenheid gebruik gemaakt, om mijn hele huis overhoop te halen?

(Met de handen op de rug komt Flor ongemerkt het Torenpleintje op gewandeld.)

ROEL- Haar zakken zitten vol kostbare spullen!

VALERIE- (Blijkbaar verrast) Hoe zijn die daar in geraakt?

ROEL- (Streng) Ik heb zo'n vermoeden!

DAISY- Wie heeft die voodeur geopend?

FLOR- (Fier) Ik!

STAF- (Verbaasd) Jij?

FLOR- (Fier) Ja! Met een verstelbare sleutel!

VALERIE- (Beschuldigend) Ja, dat klopt! "Hij" is hier binnen- gebroken!

FLOR- Hela, hela! Ik hielp de slotenmaker!

STAF- (Wat dreigend) Wil jij ons eens klaar en duidelijk vertellen, wat er hier precies is gebeurd?

FLOR- (Opgewekt op Valerie wijzend) Mevrouwkje had haar sleutel vergeten. Zij kon ocharmen niet meer naar binnen. Zij heeft dan een slotenmaker gebeld.

STAF- (Verrast) Een slotenmaker?

FLOR- (Fier) Ja, Cois van "Piet Slot"! Hij probeerde deze deur te openen, maar dat lukte niet! Ik heb dan maar een handje toegestoken. (Trots) Ik had de deur met- een open!

STAF- (Erg opgewonden) Stommerik! Zij (Valerie) woont hier niet! Zij (Daisy) woont hier!

(Flor beziet Valerie nu van dichtbij.)

FLOR- (Schrikt) Verdomme! Dat is die zatte fles! (Tot Staf) Excuseer, burgemeester, maar in het donker had ik haar niet herkend!

STAF- (Autoritair) Jou moet ik ook laten oppakken... voor medeplichtigheid aan inbraak!

- FLOR- "Zij" heeft mij misleid, mijnheer de burgemeester. Ik handelde volledig te goeder trouw.
- STAF- (Streng) Een bekwaam agent laat zich niet misleiden!
- FLOR- Ik ben al maanden op pad, om die inbreker op te pakken!
- EMMA- (Plots) Heeft zij dan ook al die andere inbraken gepleegd?
- FLOR- (plots) Onlangs had zij een lijstje op zak, met allemaal adressen en telefoonnummers van slotenmakers!
- STAF- Jij wist dit? En jouw frank viel nog altijd niet?
- EMMA- Dan belde zij iedere keer een andere slotenmaker, om niet door hen te worden herkend?
- FLOR- Dat klopt! Want sommige slotenmakers waren aangekruist!
- ROEL- Onze Sofie en ik hebben ons dikwijls afgevraagd, waar madam al dat geld haalde om dag in dag uit te drinken! Nu weten wij het!
- VALERIE- Ik kan het ook niet helpen, dat ik geen werk vind maar wel dorst krijg.
- ROEL- Moet ik hier nog lang met haar staan houden? Mijn arm wordt moe!
- FLOR- Ik neem haar wel van je over!
- JEROEN- (Geamuseerd) De medeplichtige?
- STAF- Ah neen, dit kan niet! Het onderzoek moet nog uitwijzen, of jij hier al dan niet iets mee te maken hebt! Iemand anders moet het proces-verbaal opstellen!
- ROEL- In afwachting van de komst van de politie, sluit ik haar wel op in onze kelder.
- JEROEN- (Geamuseerd) Dat gaat haar aanstaan! Tussen al die alcoholische dranken!
- ROEL- Ik zet haar bij de centrale verwarming. (Tot Daisy) Maak haar zakken maar eerst leeg!
- STAF- Sorry, maar dit is bewijsmateriaal! Dit moeten jullie overlaten aan de politie!
- ROEL- (Tot Valerie) Vooruit dan maar! Naar binnen!
- (Roel leidt Valerie naar binnen.)
- DAISY- Vrienden allemaal, ik moet jullie van harte danken voor jullie hulp.

FLOR- (Nogal fier) Dat was graag gedaan.

EMMA- (Nogal ironisch tot Flor) Ja, dat was een fameuze hulp! En wat die andere twee presteerden, is ook al niet om over naar huis te schrijven!

JEROEN- Gaan wij er samen eentje drinken op de goede afloop?

EMMA- (Ietwat schamper) Met zo'n helden?

JEROEN- Als getuigen zullen wij hier toch allemaal moeten wachten op de komst van de politie.

STAF- Is die wel verwittigd?

FLOR- Ik doe het meteen!

JEROEN- (Geamuseerd) Zeg er maar bij, dat het is om jou op te pakken!

(Zij beginnen het terras klaar te zetten. Jawa komt het Torenpleintje op. Bij het zien van Flor schrikt hij enorm.)

JAWA- The police-man!

(Meteen wil hij de benen nemen.)

FLOR- (Vlug) Hela, makker?

(Flor houdt Jawa staande.)

JAWA- Don't look at me: I didn't do anything!

JEROEN- Hij zegt, dat hij niets heeft gedaan!

FLOR- Heb ik dat beweerd?

JAWA- (Bang) I didn't do anything!

FLOR- Maar hou nu toch eens twee minuten je wafel!

JAWA- I'm not a thief!

FLOR- Wij hebben de dief!

JAWA- (Bijna klagerig) I'm not a thief!

FLOR- (Nu wat opgewonden) Dat weet ik! Wij hebben de dief!

(Emma haalt Jawa weg bij Flor. Flor zal nu dadelijk zijn collega's oproepen.)

EMMA- (Tot Jawa) Kom hier bij ons zitten, en drink er eentje mee.

(Jawa begrijpt haar niet.)

EMMA- (Wijst op de stoel naast de hare) Come and sit by me! We must have a drink on this!

JAWA- (Zachtjes) I'm not a thief!

STAF- (Probeert ook een woordje Engels) De thief is snapped!

EMMA- (Met gebaar) Drink een glaasje mee!

JAWA- (Met gebaren) Iekke drienk?

STAF- (Geamuseerd) Dat verstaat hij wel!

(Sofie verschijnt.)

SOFIE- Naar het schijnt, moet ik hier een bestelling komen opnemen.

DAISY- Ik trakteer.

STAF- Ik trakteer!

JEROEN- Ik trakteer! (Emma met de glimlach beziend) Ik heb een schitterende avond beleefd.

(Staf belonkt Jeroen maar scheef.)

SOFIE- Jullie mogen er alle drie een betalen, maar niet allemaal tegelijk!

EMMA- Voor mij een wit wijntje.

DAISY- Voor mij hetzelfde!

JEROEN- Pils!

STAF- Pils!

FLOR- Pils!

STAF- (Tot Flor) Hela! Jij bent in dienst! En misschien al opgepakt voor de bestelling hier is! (Tot Sofie) Een plat watertje voor hem!

SOFIE- (Tot Jawa) En voor mijnheer?

JAWA- (Glunderend) Duvel!

(Jawa lacht sappig, maar zijn gezicht versombert meteen als hij het strenge gezicht van Flor ziet.)

SOFIE- Drinkt onze Roel ook mee? Naar het schijnt, heeft hij een goede vangst gedaan.

STAF- Drink zelf ook maar iets!

(Een doodongelukkige Bram komt thuis. Hij wil naar binnen gaan.)

SOFIE- (Tot Bram) Nog altijd alleen?

BRAM- Ja.

SOFIE- Roel vertelde, dat Hanne is verdwenen.

(Sofie verdwijnt in het café.)

DAISY- Van wanneer is je vrouw weg?

BRAM- Van vanmorgen al.

DAISY- Zonder te verwittigen?

BRAM- Zij heeft mij niets gezegd.

STAF- Zat er een haar in de boter?

BRAM- Absoluut niet. Zij kon het niet langer verkroppen, dat onze winkel niet draait.

FLOR- (Nogal gewichtig) Zij gaat zichzelf toch niet van kant hebben gemaakt?

EMMA- (Vermanend) Agent!

FLOR- (Vol overtuiging) Dat zijn dingen die gebeuren! Zo- iets komen wij geregeld tegen!

DAISY- Kom hier even bij ons zitten. Misschien kunnen wij je helpen.

(Terwijl Bram wat schoorvoetend plaats neemt bij de anderen, komt Mieke het pleintje op. Flor ziet haar, en haast zich er meteen naartoe. Intussen hebben de anderen in stilte een gesprek met Bram.)

FLOR- Mieke, heb jij één minuutje voor mij?

MIEKE- Twee ook als het moet.

FLOR- Binnenkort moet jij definitief uit je huisje?

MIEKE- Wie beweert dat?

FLOR- Dat wordt verteld op het stadhuis!

MIEKE- (Vastberaden) Dan zullen ze mij thuis toch buiten moeten dragen!

FLOR- Jij bent niet van plan, uit eigen beweging te vertrekken?

MIEKE- Nog voor geen honderdduizend man!

- FLOR- Dat is dan bijzonder jammer.
- MIEKE- Vind jij?
- FLOR- Voor mij toch! Ik ben op zoek naar een poedeltje. En als jij nu naar een appartementje verhuisde, moest jij het jouwe misschien van de hand doen.
- MIEKE- Ik mijn Pinkie wegdoen? Nooit!
- FLOR- Ik wil hem anders met alle plezier overnemen. Bij mij is hij in goede handen.
- MIEKE- Pinkie blijft bij mij! In "mijn" huisje!
- (Sofie en Roel komen de klanten op het terras bedienen.)
- FLOR- Als jouw dak instort, zijn jullie er allebei geweest!
- MIEKE- Dit zou dan de mooiste dood zijn, die ik mij kan indenken. In mijn eigen huisje, en samen met hem!
- FLOR- Pinkie is niet meer gelukkig hier in deze straat. Dat heb jij mij zelf verteld.
- MIEKE- De stad zal deze wijk toch wel eens ooit terug in orde brengen zeker?
- FLOR- Als jij mij dat poedeltje aan de hand doet, ben ik graag bereid jou er eventueel bij te nemen.
- (Mieke belonkt hem nogal raar.)
- FLOR- Dat zou voor jullie allebei een schone oplossing zijn. Ik ben nog vrijgezel, ik heb thuis alle plaats.
- MIEKE- Dit klinkt bijna als een huwelijksaanzoek?
- FLOR- Dat is het ook. Ik wist niet goed, hoe ik het jou moest vragen.
- MIEKE- Jammer voor jou, maar jij had je de moeite kunnen besparen. Eén keer ben ik getrouwd geweest, dit is meer dan genoeg.
- FLOR- Is het je zo erg tegengevallen?
- MIEKE- Mijn man zaliger was fantastisch! Een tweede lijkt hij vind ik nooit meer.
- FLOR- Heb jij mij al eens goed bekeken?
- MIEKE- En daarbij, zo'n oude doos als ik!
- FLOR- (Lichtje geamuseerd) Zo oud is die doos van jou nu ook nog niet.

- MIEKE- Ik ben minstens tien jaar ouder dan jij.
- FLOR- Wat is nu tien jaar? In het donker voel je dit toch niet.
- MIEKE- Er valt niets meer te voelen! Mieke wil met rust worden gelaten.
- FLOR- Jammer, doodjammer!
- MIEKE- (Geamuseerd) Jij had toch nog geen traiteur besteld?
- FLOR- (Lichtjes glimlachend) Neen, neen.
- MIEKE- (Lichtjes gevleid) In ieder geval bedankt voor het aanbod.
- (Nico, de begrafenisondernemer, verschijnt in uitvaartkledij. Hij is heel ernstig.)
- NICO- De heer Bram Depreter?
- (Bram komt meteen recht.)
- BRAM- Dat ben ik.
- NICO- Nico Van Holen, begrafenisondernemer. Jij bent de man van Hanne?
- BRAM- Ja.
- NICO- (Ernstig) Wij hebben haar gevonden.
- BRAM- (Erg ongerust) Waar?
- NICO- Aan het kanaal.
- (Meteen gaat Bram aan het wenen.)
- JEROEN- (Lastig) Had dat niet wat voorzichtiger gekund? Zomaar koudweg, zonder de minste voorbereiding!
- NICO- Ik begrijp je niet.
- JEROEN- Zo'n mededeling bereid je toch wat voor!
- NICO- Waarom?
- JEROEN- "Aan het kanaal!" Nu hoeven wij al niet meer verder te vragen!
- NICO- Sorry, maar ik kan niet volgen!
- JEROEN- Jij had toch niet zo vlakaf hoeven te zeggen, dat jullie haar uit het water hebben opgevist!
- NICO- Dat hebben wij ook niet gedaan!

STAF- (Dom) Ligt zij er nog altijd in?

NICO- Bijlange niet! Zij zat op de dijk naar de voorbijrijdende schepen te kijken!

EMMA- Dan is zij niet dood?

NICO- Integendeel! Zij zit vol leven! Daar komt zij trouwens!

(Wat verlegen komt Hanne het Torenpleintje op geslenterd. Bram en Hanne vallen in mekaars armen.)

BRAM- Hanneke!

HANNE- Bram!

FLOR- Voilà! Eerst heb ik die inbraken opgelost! Dan deze onrustwekkende verdwijning! Als jij nu nog van gedachte verandert, Mieke, wordt dit de schoonste avond van mijn leven.

MIEKE- Liefde is iets voor de jeugd. (Op Bram en Hanne duidend) Bezie die twee daar maar eens!

BRAM- Ik ben zo ongerust geweest de hele dag.

HANNE- Ik ook.

BRAM- Jij wist toch, waar ik was.

HANNE- Ja, maar niet hoe jij ging reageren.

BRAM- Alles is je al lang vergeven.

HANNE- Dat bedoel ik niet.

BRAM- Is er nog iets?

HANNE- Ik zeg dit niet graag, waar iedereen bij staat.

BRAM- Zij weten het al, ik heb het hun al verteld.

HANNE- (Verrast) Wist jij het dan?

BRAM- Wat?

HANNE- Dat ik in verwachting ben?

BRAM- (Aangenaam verrast) Het is niet waar!

HANNE- Het is wel waar.

BRAM- (Schreeuwt het bijna uit) Ik word vader!

JEROEN- (Plagerig) Ben jij wel zeker, dat het van jou is?

EMMA- (Erg lastig) Jeroen!

- STAF- (Wat schamper) Met zo iemand als de apotheker in de buurt ben je nooit zeker!
- EMMA- (Lastig) Staf!
- MIEKE- (Tevreden) Een geboorte in onze straat! Dat is lang geleden!
- FLOR- (Vriendelijk) Verander jij nu nog niet van gedachte, Mieke?
- MIEKE- (Vol overtuiging) Nu zeker niet meer!
- SOFIE- Zal ik nog maar eens voor iedereen tappen, burgemeester?
- STAF- Zo'n gebeurtenis moet worden gevierd!
- SOFIE- Neem jij de bestelling op, Roel. Dan zorg ik intussen voor wat borrelhapjes.
- (Sofie verdwijnt in het café.)
- HANNE- Jammer, dat wij hier binnenkort weg zijn.
- DAISY- Jullie gaan toch niet verhuizen?
- BRAM- Wij kunnen niet anders.
- HANNE- Onze winkel is een fiasco.
- MIEKE- (Wat opgewonden) Burgemeester, wanneer gaat er eens eindelijk iets gebeuren aan de toestand van deze wijk?
- EMMA- (Wat opgewonden) Ja, Staf, dat duurt nu al een eeuwigheid! Iedere keer als ik hier kom, breek ik bijna mijn benen!
- STAF- (Nogal kordaat) Jij moet hier voortaan niet meer zijn!
- (Ietwat triomfantelijk belonkt Staf Jeroen.)
- DAISY- Als wij allemaal voortaan al onze inkopen doen bij Hanne, en wij maken wat reclame bij onze vrienden en kennissen...
- MIEKE- Dan gaan al die grootwarenhuizen hier in de omtrek een na een failliet.
- EMMA- En dan moeten Bram en Hanne nog personeel bij aannemen.
- DAISY- (Glimlachend) Zelfs Jawa komt hier kopen.
- JAWA- (fier) I have a lot of children! I can buy what I want. I've plenty of money! I've money like dirt!

FLOR- Wat vertelt hij allemaal?

JEROEN- (Geamuseerd) Hij is stinkend rijk!

ROEL- Werk jij zo hard?

JAWA- (Glunderend) Kien-der-geld!
 (Meteen schiet Jawa in een lach.)

FLOR- Ineens kent hij Vlaams!
 (Sofie komt het café uit gelopen.)

SOFIE- Valerie is ontsnapt!

ROEL- Ik had haar toch vastgebonden!

SOFIE- En zij heeft een vol mandje flessen rode porto mee!
 (In de verte horen wij de sirenes van naderende politiewagens.)
